Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

51

JOI, 17 DECEMBRIE 1970, ANUL IV

169

Medicina în perspectiva anului 2000 PAG. 10

Din sumar:

- **Semaforul!** PAG. 4-5
- **DIMINEAȚA PE HUANHE** PAG. 8-9
- *Pagina fetelor* PAG. 11

O NOUĂ AVENTURĂ A COLEGULUI MINITEHNICUS PAG. 14

Foto: GR. PREPELIȚĂ

a
51
ACTUALITĂȚI
CUTEZĂTORII

UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST SE PREGĂTEȘTE DE CONGRES

De curînd, a avut loc plenara Comitetului Central al U.T.C. care, printre altele, a dezbătut și aprobat măsurile privind pregătirea Congresului al IX-lea al Uniunii Tineretului Comunist și Proiectul de Statut al U.T.C.

Lucrările Congresului al IX-lea al U.T.C., eveniment de mare însemnătate în viața organizației revoluționare a tineretului nostru, se vor desfășura în zilele de 18–22 februarie 1971. Potrivit hotărîrilor plenarei, Proiectul de Statut urmează să fie discutat în cadrul conferințelor organizațiilor județene ale U.T.C., care se desfășoară în prezent, precum și cu masa largă a U.T.C.-iștilor, în toate organizațiile U.T.C.

Capitolele I și II ale Proiectului de Statut definesc caracterul, scopul și atribuțiile Uniunii Tineretului Comunist, principiile organizării și activității U.T.C., Capitolul III se ocupă pe larg de îndatoririle și drepturile membrilor organizației; Capitolele IV, V și VI precizează structura organizatorică a organelor și organizațiilor U.T.C., se referă la organele superioare ale Uniunii Tineretului Comunist.

Capitolul IX al Proiectului de Statut precizează legătura dintre Uniunea Tineretului Comunist și Organizația Pionierilor.

Astfel, în articolul **40** al documentului, se spune:

Uniunea Tineretului Comunist conlucrează cu Organizația Pionierilor, pentru dezvoltarea activității de educație politică pe care aceasta o desfășoară cu pionierii și școlarii, în vederea pregătirii și formării multilaterale a tineretului patriei noastre.

Uniunea Tineretului Comunist și Organizația Pionierilor inițiază acțiuni comune în vederea pregătirii pionierilor pentru a deveni membri U.T.C.

Organele și organizațiile Uniunii Tineretului Comunist recomandă pe cei mai buni utecişti pentru a sprijini consiliile Organizației Pionierilor în organizarea și desfășurarea activităților politico-educative, tehnico-aplicative, cultural-artistice și sportiv-turistice din unități, detașamente și case ale pionierilor în timpul anului școlar și al vacanțelor.

CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERESC

Gheorghe Bogus, *corespondent special al revistei, de la Școala generală nr. 20 din Piatra Neamț, ne informează:* **«Duminică trecută, la școala noastră a fost o sărbătoare deosebită: pionierii detașamentului nr. 3 s-au întîlnit cu învățători ai acestei așezări din anii 1908—1909. Multe, multe întrebări am avut de pus. Și multe lucruri neștiute de noi am aflat. Trimitem o fotografie făcută împreună cu dragii noștri oaspeți.»**

Detașamentul de pionieri *al clasei a III-a A de la Școala generală din Orăștie transmite:* **«Detașamentul nostru, tînăr format în cinstea aniversării a 50 de ani de la înființarea partidului, și-a propus multe acțiuni frumoase printre care recitalul de poezii cu tema: «Te cinstim și te slăvim partid iubit». Poeziile recitate le-am scris într-un album în care am adăugat și imagini, vederi din țară care reprezintă unele dintre realizările partidului nostru în cei 50 de ani de activitate rodnică».**

*

Aurica Crăciun, *președinta detașamentului clasei a VII-a de la Școala generală din Cărmăzănești, județul Hunedoara ne trimite o fotografie însoțită de cîteva amănunte:* **«Această poză înmănunchiază micul grup de pionieri ai detașamentului clasei noastre. Vrem să vă spunem că sîntem un colectiv unit care, probabil din acest motiv, am reușit să parcurgem ani de școală de neuitat, să organizăm cele mai diferite și atrăgătoare activități pionierești. Acum, ne preocupă foarte mult noul obiect «Pregătirea tehnică-productivă», care ne va permite să ne dovedim priceperea de aplicare a cunoștințelor teoretice în practică. Sperăm să fim și de această dată la înălțime.»**

Cercul turistic «Șoimii» *de la Școala generală din comuna Apața, județul Brașov informează redacția:* **«Făcînd mai multe excursii în împrejurimile comunei, în pădurile din Munții Perșani, am descoperit întîmplător fosile. După primele observații ne-am intensificat cercetările. De mare folos ne-a fost pădurarul comunei, Karoly Baló, care ne-a putut îndruma. Descoperirile noastre: un zăcămînt de calcar din era mezozoică, conținînd diferite specii de corali, scoici, moluște etc., fapt care atestă că în mezozoic, în aceste locuri, a existat o mare caldă.»**

*

De la **Palatul pionierilor** *din Capitală au sosit la redacție vești îmbucurătoare:* **«Pentru timpul vacanței un frumos și bogat program distractiv a fost întocmit pentru copii. Filme, spectacole ale teatrului de păpuși, carnavalul «Bucuriile vacanței», «Revelionul Rachetei Cutezătorilor», concursuri sportive (Paleta de aur, Schiul buclucaș, săniuțe, patinaj).**

CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERESC

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

La invitația Consiliului Național al Organizației Pionierilor, în ziua de 10 decembrie a.c. a sosit în țară o delegație a Uniunii Harcerzilor din R.P. Polonă, condusă de Stanislav Bogdanovici, comandant șef al acestei organizații.

În timpul șederii în România, oaspeții au vizitat unități și detașamente, case ale pionierilor, cunoscînd astfel diferite aspecte ale activităților pionierilor români.

Căutătorii de comori

La Cîmpulung Moldovenesc există un mic muzeu, foarte original, aparținînd profesorului Ioan Țugui. O colecție de 4 000 de linguri, lucrate din cele mai felurite specii de lemn, cu încrustături de mare măiestrie dă o notă deosebită acestui muzeu.

Datorită pasiunii profesorului colecționar, alături de aceste linguri, provenite din toate colțurile pămîntului, în micul muzeu se mai găsesc valoroase colecții de monede și cusături naționale. Exponatele sînt rodul unei munci pasionate durînd de peste 25 de ani. Printre vizitatorii originalului muzeu s-au aflat, nu de mult, și pionierii de la Școala generală din comuna Sadova care ne-au scris că au privit cu mult interes și admirație exponatele.

CAMPIONUL LUNII DECEMBRIE

După cum am anunțat, redacția **«Cutezătorii»** oferă, **LUNAR,** județului cu cel mai mare procent de pionieri și școlari abonați la revistă, **O BICICLETĂ.** Cîștigătorul acesteia va fi desemnat, prin concurs, de către Consiliul județean al Organizației pionierilor.

Iată situația lunii decembrie: pe primul loc, județul **ARAD.** Printre județele fruntașe: **Bihor, Caraș Severin, Hunedoara.**

Felicitările noastre!

V-AȚI REÎNNOIT ABONAMENTUL LA «CUTEZĂTORII»?

● ● ● ● ● ●

Numărul viitor al revistei noastre (în 32 de pagini) va apărea sîmbătă, 26, decembrie, 1970.

● ● ● ● ● ●

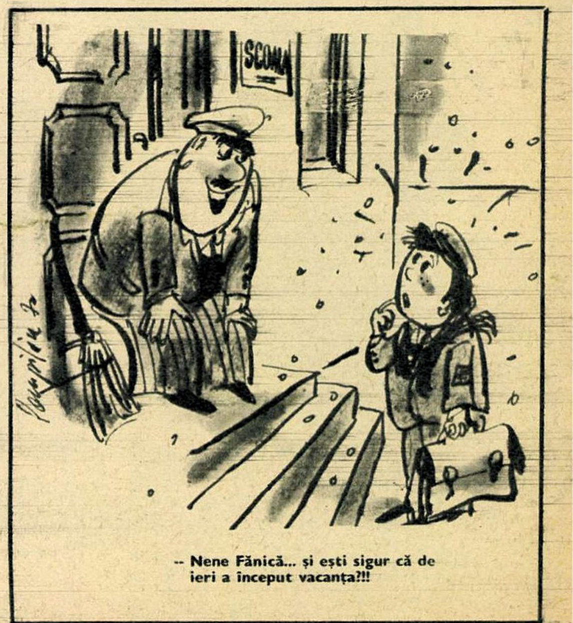

-- Nene Fănică... și ești sigur că de ieri a început vacanța?!!

Pentru ca bucuria să nu fie umbrită de nimic, atenție la «Semafor» (vezi pag. 4—5) din acest număr.

ÎNVITAȚIE ÎNTR-UN LABORATOR

CU ACADEMICIANUL PROFESOR **NICOLAE PETRULIAN** DESPRE VOINȚĂ, FRUMUSEȚE MORALĂ ȘI NEVOIA DE CUNOAȘTERE RECIPROCĂ

Există în laboratorul de zăcăminte din localul Politehnicii bucureștene — loc de reculegere și de meditație al academicianului profesor Nicolae Petrulian — o imagine simbolică, podoaba acestei opere științifice fără egal în întregul sud-est european: minereul de aur, prins în mișcarea genezei lui, de la bizare stări native, la forme închegate într-o severă armonie sub ascultarea acelorași legi matematice ca și rotirea de astre. O asemenea imagine oferă cel mai pregnant cheia formării unei adevărate personalități — subiectul de azi al dialogului nostru — ajunsă la perfecțiune în primul rînd prin cultivarea atributelor de ordine, disciplină, muncă titanică.

— Ce reprezintă pentru dumneavoastră un pionier?

— Un înaintaș, adică un pion al mersului nostru înainte, un om al viitorului. Am în vedere, cum puteți observa, nu numai criteriul de vîrstă, cît îndeosebi pe cel de ordin moral. De aceea în fiecare purtător de azi al cravatei roșii eu îl văd pe specialistul de mîine, în primul rînd după cît se arată el de hotărît să lupte spre a se desăvîrși ca om și spre a contribui astfel la progresul țării.

— Așadar, ce-i recomandați pionierului în primul rînd la această vîrstă de azi a lui, vîrsta cravatei roșii?

— Să înțeleagă că are în față o etapă de muncă intensă și grea, pe care trebuie s-o parcurgă cu o putere a voinței și într-o ordine exemplară. Adică să fie pregătit să învețe de la 6 la peste 60 de ani, pentru că numai astfel un om se poate numi cu adevărat al viitorului. În această cale a lui nu trebuie să se interpună nici o opreliște. Adică nu, mai exact este așa: să învingă orice opreliște ce i s-ar interpune în cale, s-o învingă prin pricepere, prin tenacitate, prin ardoare, dar și prin sensibilitate și înaltă frumusețe morală. Pentru că adeseori pe parcursul vieții, cînd omul întîmpină o opreliște, se concentrează, face eforturi, luptă și pînă la urmă o elimină. Adică iese triumfător. Dar pentru a învinge cu adevărat nu e suficient triumful. E nevoie ca și după luptă, după fiecare luptă tînărul, apoi maturul și mai apoi mai vîrstnicul să aibă mereu puterea de a o lua de la început, dacă e nevoie. Aceasta este, cred, condiția permanentei disponibilități spirituale.

— Ce credeți că s-a schimbat mai mult între copilul din vremea copilăriei dumneavoastră și copilul de azi?

— Copiii din urmă cu mai multe decenii, în majoritate copii de țăran, erau aproape lipsiți de ceea ce înseamnă astăzi copilărie. Și azi îmi stăruie în amintire îndeosebi felul cum în clasele primare majoritatea copiilor umblau desculți cel puțin de prin februarie și pînă spre sfîrșitul lui noiembrie. Și privațiunile abia începeau după cele 4 clase primare... Astăzi, cînd merg în satul meu natal văd cu totul altceva. Condițiile copilăriei sînt incomparabile cu trecutul. Dar tocmai pentru asta mi se pare necesar ca toți copiii, pionierii din întreaga țară să se cunoască mai bine între ei, să se ajute și să se iubească. Uite, pentru asta eu aș organiza excursii mai multe și mai frecvente nu doar pentru a vedea peisaje încîntătoare, locuri istorice, șantiere, fabrici, dar și pentru ca pionierii din centrele industriale să-i cunoască «la ei acasă» pe frații lor din centrele rurale și să muncească alături de ei, iar aceștia, la rîndul lor, să poată rămîne cîteva zile în laboratoarele, în cercurile tehnice existente, îndeosebi în centrele mai populate.

— Asemenea încercări s-au mai făcut. Se pare însă, că cel mai greu e începutul...

— Începutul? Iată un prim început: laboratorul pe care-l vedeți concretizează eforturile noastre științifice de peste 40 de ani. Vîrstele Terrei, chemările și învățămintele ei sînt concentrate aici într-o istorie vie care poate interesa pe tinerii cu orice preferințe științifice. De aceea ne oferim să primim vizita oricărui grup de tineri de la oricare școală din țară. Îi așteptăm!

MIHAI IORDĂNESCU

ANTOLOGIE LIRICĂ

Cîntarea României

- fragment -

de **MIRON RADU PARASCHIVESCU**

Pămîntul țării l-am umblat ades
Din munții vineți pînă-n linul şes,
Din piscuri pînă-n galbene ogoare —
Văd țara nouă cum se-nalță-n soare,
Liberă azi şi înfrățită-n muncă;
Furnale roşii văd cum îşi aruncă
Tulpinele, ca plopii, către cer,
Curg din cuptoare tonele de fier,
Largi, albe case cresc peste ruine,
Pe şine de oțel merg trenuri pline
De muncitori, cu fețe luminate;
Din tîrguri pînă-n sate depărtate,
Un freamăt viu al muncii o străbate.
Te-am revăzut, o țara mea cea dragă,
Născînd din umilință şi din jale!
Poporul tînăr, vîrsta lui întreagă
Toate le văd pe drumurile tale,
Un sînge proaspăt care-ți curge-n vine
Ca o putere străbătînd prin tine.
Roşii clădiri pe care-i încă udă
O tencuială reavănă şi crudă,
Şi care-n trupul lor adăpostesc
Prunci fragezi, ce într-una gînguresc
In limba lor de vis, nelămurită,
O tinerețe cu a ta-mpletită.

O, țara mea, cea plină de minuni!

Văd munții-nalți, cu albele cununi,
Şi dealuri viorii ce-şi moaie-n zări
Spinările, ca valul unei mări,
Zăresc pe coaste turmele rotunde
Ca albe pietre semănate-n munte,
Şi văd cum se ridică la picioare
Păduri de sonde, iuți funiculare,
Uzine mari ca nişte stupi vuind,
Văd pînzele de apă ce se-ntind
Pe şesuri largi, pînă-n albastra mare,
Purtînd pe ele negrele vapoare,
Pe rîuri, plute, bărcile gingaşe,
Şi peste tot, în tîrguri şi oraşe,
Cum alte dăți îşi aprindeau pe culmi
De strajă, focuri, aprigii străbuni,
Cît ochiul poate să cuprindă-n zare,
Steaguri ca flăcări pîlpîie în soare.

EXCURSIE PE GLOB

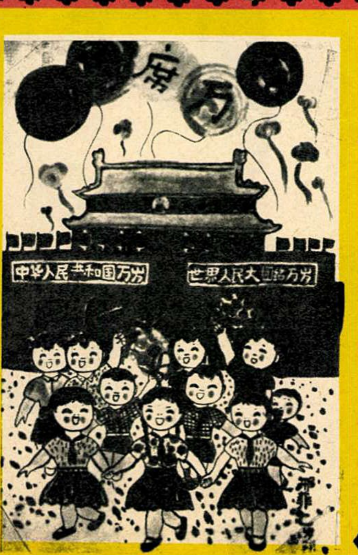
中华人民共和国万岁
世界人民大团结万岁

«CÎNTĂM PENTRU PATRIA NOASTRĂ»
desen de CHIEN FEI, 7 ani

Dimineața pe Huanhe

de M. NEGULESCU

La Pekin, distantă de șase fuse orare fată de casă locuiesc în vecinătatea Palatului de Iarnă și a pietii Tien An-men Imaginea din stînga paginii evocă un ungher din această piată, într-o zi de sărbătoare La 1 octombrie, în fiecare an, poporul chinez celebrează aici momentul istoric din 1949 cînd — după o luptă îndelungată pentru eliberarea de sub dominatia imperialistă — a fost proclamată Republica Populară Chineză

Aici, la Pekin, ne aflăm pe urmele unui străvechi și binecunoscut înaintaș. Peripetiile moldoveanului Milescu-Spătarul, atît de colorat istorisite în jurnalul călătoriei sale, sînt rămase departe în negura veacurilor Constelat de vestigii intacte, Pekinul este o capitală modernă, înzestrată cu bulevarde largi, drepte, asaltate de biciclete și umbrele, cu edificii culturale și industriale de prim rang. Ziduri străvechi marchează și acum Orașul exterior, Orașul interior și ansamblul Palatului de Iarnă (odinioară «Orașul interzis»). Zîmbetul deschis și politicos al localnicilor te ajută să birui dificultatea extremă a limbii sau a scrierii chineze pictografice, și te ghidează binevoitor spre monumentele de azi și de ieri ale orașului. Parcul Peihai, datînd din Secolul al X-lea, Zidul celor Nouă Dragoni, Pagoda Albă (1601), vechiul Observator, Biblioteca Națională sau — către exteriorul cetății — Templul Cerului, Templul Norilor de Smaragd, sînt repere în ambianța cărora Pekinul vibrează de prospețime, de înnoiri.

*

În împrejurimile orașului, desfășurîndu-se pe maluri de lacuri, în decor de stampă tradițională, ansamblul de pavilioane și temple ale Palatului de Vară a devenit astăzi locul de agrement cel mai popular al locuitorilor capitalei. Se spune că pentru reconstrucția acestui «paradis chinezesc», datînd din anul 1151, împărăteasa Ți Si a cheltuit în anul 1888 contravaloarea a

(CONTINUARE ÎN PAG. 8)

REPORTAJUL SĂPTĂMÎNII

①

SEMAFORUL

Veselia, zburdălnicia, curiozitatea, neastîmpărul sînt atribute ale copilăriei și nu se poate să nu fi observat, prietene, cît de mulțumiți sînt cei din jurul tău cînd te văd sănătos, puternic, bine dispus. Și nu se poate să nu fi observat cîtă grijă și preocupare este îndreptată către tine. Mama se întreabă mereu dacă ai tot ce-ți trebuie, dacă ești potrivit îmbrăcat, dacă nu cumva ți-o fi frig sau prea cald. Se teme pentru tine de aragaz, de scara blocului, de locul de traversare spre școală, de atîtea și atîtea posibile pericole. Șoferul îți deschide ușa din față a autobuzului ca să te urci fără nici o greutate, profesorul te supraveghează și în recreație, milițianul vine special în școală să-ți explice cum să mergi pe stradă să nu pățești nimic. Iar tu, prietene, le deprinzi pe toate. Treptat, afli ce ai de făcut în diverse împrejurări. Numai că, uneori intervine...

O CLIPA DE NEATENȚIE

Sirena care a însoțit salvarea în goana ei de-a lungul străzilor a încetat. Acum începe agitația în spital. Este o agitație cu totul aparte: se închid și se deschid în grabă uși. Medici și surori îmbrăcați în halate albe își pregătesc instrumentele, aparatele. Se vorbește puțin. Fiecare știe ce are de făcut. Diagnosticul trebuie pus urgent. Radiografii, transfuzii, injecții. Noaptea trece greu. Medicii fac tot ce le stă în putință ca Ionica să sufere cît mai puțin. De-acum ei știu că vor trece încă multe nopți și zile pînă cînd fata cu părul mătăsos și pielea măslinie va fi iarăși în mijlocul colegilor ei. Numai după ce va suporta două intervenții chirurgicale, lucrurile vor putea reintra în normal. Atîta suferință pentru acea clipă de neatenție, cînd *Ionica Ghinicel* din Rîmnicul Sărat a trecut strada fără nici o grijă!

— Cum am ajuns aici, la spital? i-a întrebat *Ion Radu* (comuna Călugăreni, județul Ilfov) pe medici, după ce aceștia reușiseră cu mare greutate să înlăture pericolul de moarte care-l amenințase.

— Încearcă să-ți aduci aminte, spune-ne ceva despre tine, l-au îndemnat doctorii, îngrijorați de posibilitatea vreunei leziuni cervicale.

— Veneam de la școală, da, da... a început cu greutate să gîndească Ionel. Rămăsesem în urmă... Am vrut să-mi ajung colegii și-am fugit după ei... Am trecut strada...

NU! dragă Ionele. N-ai mai trecut strada. Și aceasta dintr-un motiv cum nu se poate mai simplu: nu te-ai uitat să vezi dacă vreun vehicul vine pe șosea și... autoturismul n-a mai putut evita accidentul!

DAN ȘI... «UNII»

Recent, în redacție a sosit o scrisoare plină de căldură, trimisă de colegii lui *Dan Ionescu*, pionier la Liceul «Frații Buzești» din Craiova. Vă redăm cîteva mici fragmente din aceasta: «colegul nostru Dan locuiește lîngă școală. Are acasă un frățior de cîteva luni, Paul, și încă trei băieți, frați mai măricei. În fiecare recreație Dan se lipsește de joacă și fuge acasă să vadă ce face cel mic. Dimineața, ne-a mărturisit el, are multă treabă. Își îmbracă frații, are grijă de ei la masă, îi conduce la cămin. După-amiază o ajută pe mama la treabă. Și să nu credeți că Dan învață slab. Are numai note de 9 și 10! Cu colegii mai mici se poartă ca și cu frații lui. Noi toți îl stimăm...» De ce am adus în discuție această scrisoare? Ca să mă înțelegeți de ce am fost contrariată găsind, la Spitalul de copii «Grigore Alexandrescu» din București, mai mulți copii din primele clase (I, II, III) cu diverse fracturi provocate de... colegii lor mai mari. Iată numai două din relatările copiilor: *Mircea Leca*, 7 ani, elev în clasa I B la Școala generală nr. 29, București:

— Mi-a pus piedică un băiat mai mare, cred că-i dintr-a V-a. Am căzut și mi-am rupt mîna. Îmi plăcea la școală, acum am rămas în urmă. Și mă doare și mîna... a încheiat Mircea.

Aurel Vlad, 9 ani, București:

— Se jucau în recreație niște băieți mai mari și-au dat peste mine. Am căzut. M-am sprijinit pe mînă. Mi-a venit rău de durere. Stau de două săptămîni în spital. Mîine, mi s-a spus, voi pleca acasă. Sînt tare bucuros. Dar ghipsul tot nu mi-l scoate încă...

Aș putea să înșirui încă alte astfel de explicații. Dar sînt asemănătoare, avînd același motiv: lipsa de atenție a unora dintre voi pentru colegii mai mici. Spun «unora» pentru că am văzut pretutindeni, în școli, pionieri care au

②

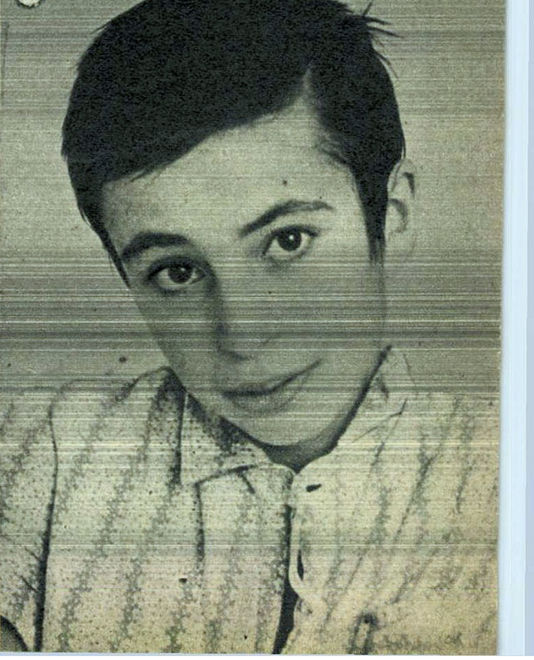

grijă ca cei mici să intre frumos în clasă, să fie liniște și ordine pînă intră profesorii, îi ajută să se îmbrace, le arată să-și facă lecțiile, se joacă cu ei. Dar e bine ca tot ei să nu treacă nepăsători pe lîngă acești cîțiva «unii», care pot provoca, așa cum ați văzut, necazuri serioase.

UN CHIBRIT, PUR ȘI SIMPLU!

Cristian și-a terminat lecțiile, joaca în curte este, deci, binevenită. Numai că din întîmplare se zgîrie și, așa cum făcuse mama de atîtea ori, își pune spirt pe rană, se bandajează. Foarte bine. Fără văicăreli, fără să-l scoale pe tata din somn. Apoi, tot fără să-l vadă nimeni, ia chibritul și începe să se joace cu el. Într-o clipă, mîna lui Cristian devine o adevărată torță...

Putea să stingă flăcările acoperindu-și mîna cu o cîrpă, putea să arunce peste ea apă, putea să... Putea să știe, i se spusese de atîtea ori, că acest mic băț de chibrit este un adevărat vrăjitor. Aparent inofensiv, el este în stare, uneori, să prefacă în cenușă o casă, un bloc, să distrugă vieți omenești.

De multe zile *Cristian Vasiloiu* din București, de la Școala generală nr. 70, clasa a VI-a, este în spital. I se dau medicamente împotriva infecției, suportă schimbarea pansamentelor. Aici, în spital, a întîlnit copii care au umblat la firele electrice, la foc sau cu diferite substanțe vătămătoare. «Am să le spun băieților tot ce-am văzut aici», spune Cristian ca pentru sine...

*

Și noi, dragi copii, am dorit același lucru: să vă arătăm cîteva din consecințele grave ale neatenției, neascultării, ale lipsei de disciplină. Despre toate acestea am vorbit și cu doctorul docent *V. Petrescu-Coman*, directorul Spitalului de urgență pentru copii «Grigore Alexandrescu» din Capitală. Printre altele, ne-a recomandat să vă atragem atenția asupra unora dintre cele mai frecvente pericole ce pot însoți bucuriile acestui anotimp: joaca cu bulgări prea tari de zăpadă, săniușul, patinajul, traversarea în grabă a străzilor, fiind tot atîtea prilejuri de a cădea, de a vă provoca fracturi. O grijă deosebită trebuie acordată sobelor încălzite cu cărbuni. Ele emană bioxid de carbon, care, în cantități mari, poate fi fatal.

Printre numeroșii medici ai spitalului l-am întîlnit și pe medicul specialist *George Constantinescu*, care de 20 de ani a salvat sute de vieți de copii. «Important este, desigur, ne-a spus dînsul, să-i redăm pe copiii accidentați vieții, dar este cazul să le dezvăluim și cîteva «amănunte» profesionale. Un copil ajuns la spitalul de urgență necesită: mobilizarea a 4—5 cadre medicale; aparatură de înaltă specialitate; expunerea îndelungată a medicilor radiologi la radiații; folosirea celor mai eficiente medicamente care sînt și foarte costisitoare (numai într-o zi ele însumează, pentru un copil, suma de 300—1 000 lei); mult oxigen, sînge pentru transfuzii; zile și nopți de veghe la patul bolnavului, ca să nu mai vorbim de volumul enorm de muncă și concentrare...».

Dragi prieteni, prin rîndurile de față, prin imaginile prezentate am încercat să aprindem pentru voi culoarea galbenă a semaforului, care să vă atragă atenția asupra unora dintre pericolele pe care le puteți ușor evita. Vă dorim o vacanță plăcută, iar din partea corpului medical al spitalului vizitat, multă sănătate și bucurie.

ELENA MÂNESCU

④

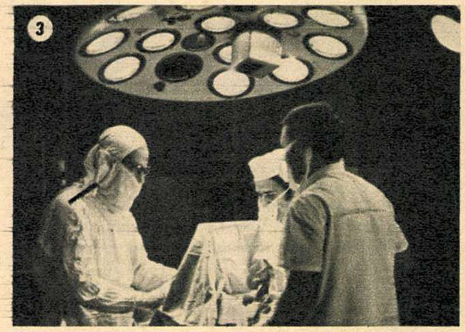
③

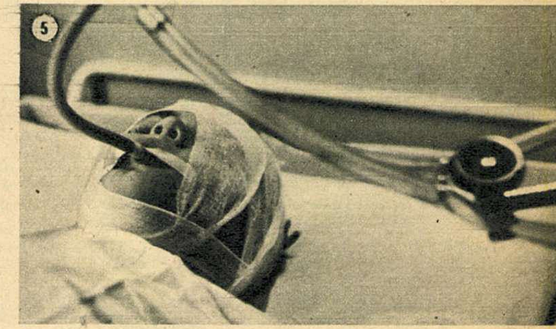
⑤

1 — Pretutindeni, în fața școlilor, la anumite ore își fac apariția patrulele școlare de circulație. În fotografie: Un moment din timpul uneia dintre instruirile patrulelor de elevi — agenți de circulație din Capitală.

2 — Acum, Dumitru se simte foarte bine! Peste cîteva zile, va părăsi spitalul. A fost adus aici de urgență tocmai din satul Moșteni, județul Teleorman. Mergînd neatent cu bicicleta a căzut, lovindu-se zdravăn. O simplă nebăgare de seamă l-a costat pe Dumitru... o intervenție chirurgicală!

3 — Momente de maximă încordare.

4 — Nimic de zis, or fi interesante noutățile aduse de Doina, dar acest loc — partea carosabilă a străzii — nu e cel mai potrivit pentru taifas!

5 — Din fericire, în salonul de reanimare al spitalului nu am găsit nici un pacient. De aceea, l-am rugat pe un tînăr prieten să joace rolul unui copil căruia, în urma unui grav accident, îi e necesară acțiunea instalațiilor de reanimare. Bine ar fi să nu aibă nimeni nevoie de ele!

INTRE NOI, REPORTERII

de OCTAV PANCU-IAȘI

Mă gîndesc: oare cel mai naiv om de pe pămînt ar putea crede că există un școlar care, întrebat de ce e necăjit, ar răspunde:

— Păi, cum să nu fiu, nene? Abia am scăpat mai ieri-alaltăieri de vacanța de vară și, cînd îmi era lumea mai dragă, a început cea de iarnă. Nu-i chip să te mai descurci cu atîtea vacanțe... Pleacă o vacanță și vine alta! Nici nu apuci bine să te obișnuiești cu un extemporal, cu o teză, că, hop!, cineva scrie pe tablă: A SOSIT VACANȚA!

Omului care ar izbuti să creadă așa ceva i-aș acorda nu numai un premiu pentru cea mai sublimă naivitate, dar, pe deasupra, ca un suprem omagiu, i-aș oferi, frumos înrămată, scrisoarea constănțeanului Anton Gurău, elev în clasa a VIII-a, și coleg cu noi în ale reportericescului meșteșug, cum probabil ar fi zis cronicarul. Anton e un băiat cu mult haz, ba, nu mi-e teamă că-l laud prea tare spunînd despre el că e un mic maistru în arta disimulării, pricepîndu-se grozav să se prefacă, să-și ascundă adevăratele gînduri în cuvinte care, la prima vedere, par cît se poate de serioase, dar care în fond... Să-i dau însă cuvîntul și o să vă convingă el însuși că hîtru nu-i un adjectiv de loc nepotrivit pentru vîrsta primei biciclete și a prieteniei cu căpitanul Nemo:

«Toată clasa noastră oftează. Ba unele fete chiar plîng. Motivul? Iar avem vacanță. Iarăși trezit tîrziu, iarăși patinaj, iarăși excursii, tabere, cinema, plugușor, sorcovă, carnavaluri. Orășele ale copiilor, bulgări de zahăr vanilat, Moș Gerilă, artificii, pocnituri, bătăi cu zăpadă... Ne-am adunat întreg detașamentul clasei și, într-o adunare fulger, am hotărît să mergem la cancelarie (iar dacă nu ni se va aproba cererea, chiar la Ministerul Învățămîntului!) și să declarăm că noi renunțăm la vacanță. Ce să facem la Poiana Brașov, unde s-a hotărît să plecăm în excursie? Și la carnavalul de la Palatul pionierilor de ce să mergem? Și-apoi patinaj ne trebuie nouă? Serbare în jurul bradului ne trebuie? Nu! Noi venim ca și pînă acum la școală, venim și duminica, lasă să piardă alții vremea prin drumeții, prin tabere, la teatru, prin muzee. Noi venim la școală...»

A SOSIT VACANȚA

Cu riscul de a mă socoti pedant, stimați tineri colegi, vă cer îngăduința de a mă opri o clipă asupra a ceea ce numeam mai sus «arta disimulării» pe care, așa cum ați văzut — și sper că v-ați și amuzat — o mînuiește cu succes Anton. A disimula (dicționarul traduce verbul prin a ascunde, a camufla) este un procedeu propriu multor reporteri care, folosindu-l, nu numai că nu falsifică adevărul, dar îl pun și mai mult în evidență, îl scot și mai mult în relief.

Anton Gurău nu-i singurul care, scriindu-ne despre vacanță, o face cu umor, se preface trist că intră în împărăția ei de veselie și cîntec, și astfel ne amplifică sentimentul că vacanța a fost așteptată cu cea mai mare bucurie. Și alți foarte tineri reporteri ne-au stîrnit hazul, dovedind un meșteșug al scrisului care mă bucură, — sau, ca să mă ascund și eu după deget, să-mi pun și eu pe umeri pelerina disimulării — mă necăjește grozav, nu știu ce să mă fac cînd primesc asemenea corespondențe, îmi vine să le fac bucățele-bucățele și, suindu-mă pe un bloc turn, să le arunc, păcălind copiii că sînt fulgi de zăpadă și pe Moș Gerilă că e timpul să ne viziteze...

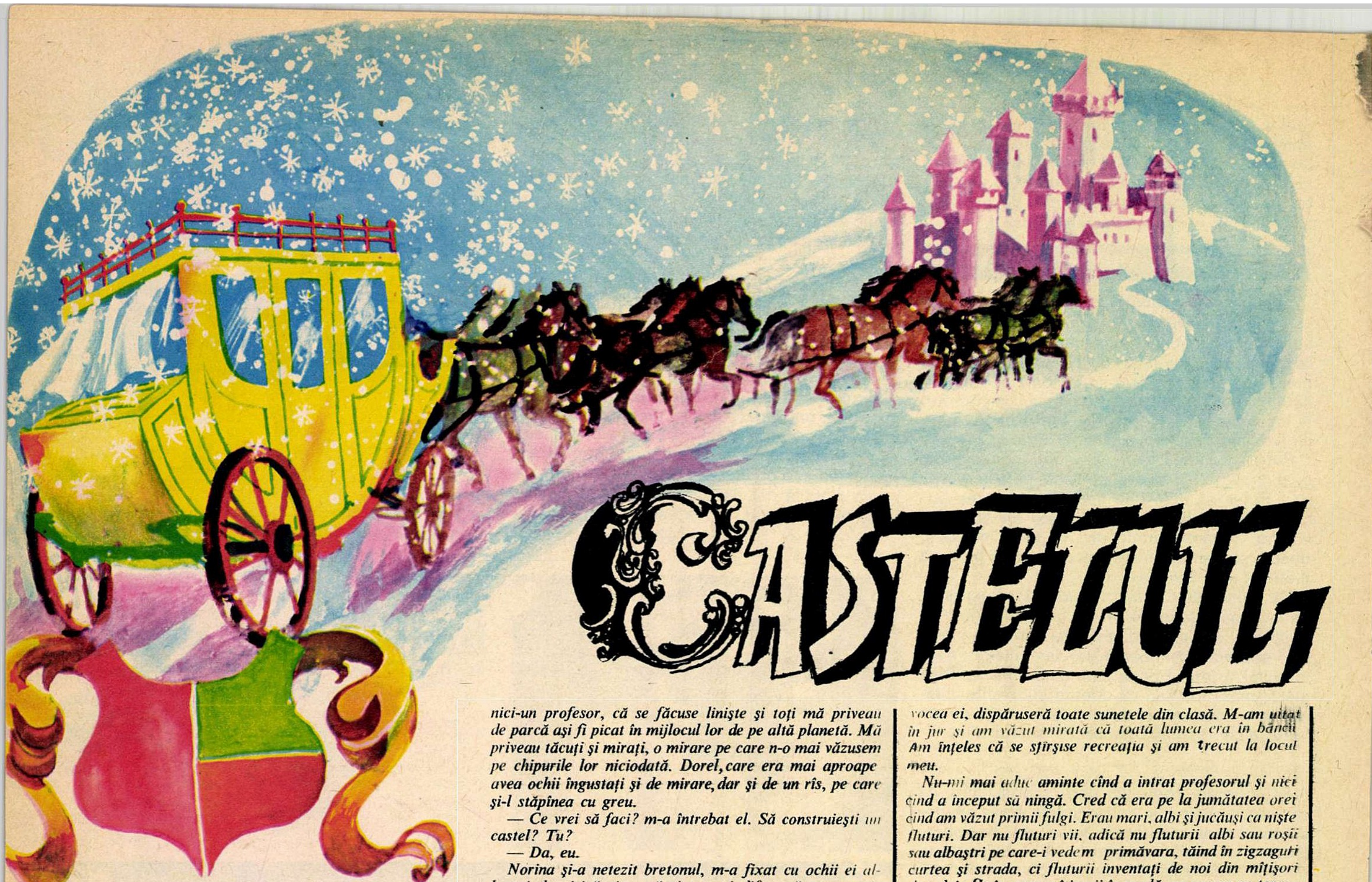

CASTELUL

Schită de **COSTACHE ANTON**

Desen: *OFELIA DUMITRESCU*

Nu venise iarna, nu venise, însă o aşteptau cu toţii, o aşteptau nerăbdători, aşa cum aştepţi un dar promis de multă vreme, un stilou, o cutie cu acuarele sau o păpuşă, o aşteptau şi discutau despre ea în fiecare recreaţie strînşi în preajma sobei sau în faţa ferestrei deschise. Eu stăteam deoparte, rămîneam în banca mea, mă prefăceam că învăţ la istorie sau la geografie, dar eram numai ochi şi urechi, nu-mi scăpa nimic din ce spuneau şi eram furioasă şi mă certam în gînd cu toate fetele din clasă şi cu toţi băieţii pentru că nu înţelegeau nimic din frumuseţea primelor zile de iarnă, vorbeau şi ei numai aşa ca să se afle în vorbă. Norina se lăuda că în prima zi cu zăpadă o să-şi pună fularul galben şi pantalonii albaştri şi ghetele noi cu blană, Dorel se fălea cu o căciulă neagră, astrahan veritabil, pe care i-o trimiseseră bunicii, Adela abia aştepta să-şi încerce manşonul cu monogramă din fire aurit. Toţi se pregătiseră ori se pregăteau să întîmpine iarna şi prima zi cu zăpadă şi primii fulgi, numai eu nu mă gîndisem încă la nimic, nu mă lăudam, mai exact nu-mi plăcea să mă laud, dar într-o recreaţie n-am mai răbdat, n-am mai avut putere să-i ascult, să aud aceeaşi sporovăială obositoare şi agasantă despre fulare şi căciuli şi ghete îmblănite şi manşoane cu monograme în fir auriu. Am sărit de la locul meu, m-am apropiat de geam, am privit curtea aproape goală şi fără să mă întorc, am spus:

— Eu în prima zi cu zăpadă o să construiesc un castel.

Era gălăgie mare în jur şi am crezut că nu m-a auzit nimeni. Am rămas mai departe la geam, priveam curtea traversată de cîteva frunze şi de vîntul care îndoia plopii înalţi de lîngă poartă. Eram supărată că nu reuşisem să-mi stăpînesc indignarea şi poate nici orgoliul, căci numai orgoliul mă adusese acolo, numai el mă făcuse să-mi dezvălui cel mai frumos gînd despre iarnă. Am simţit totuşi că s-a făcut linişte, o linişte mare ca atunci cînd intră profesorul, m-am şi gîndit o clipă că poate a intrat profesorul de istorie, însă cînd m-am întors mi-am dat seama că recreaţia nu se terminase, că nu intrase nici-un profesor, că se făcuse linişte şi toţi mă priveau de parcă aşi fi picat în mijlocul lor de pe altă planetă. Mă priveau tăcuţi şi miraţi, o mirare pe care n-o mai văzusem pe chipurile lor niciodată. Dorel, care era mai aproape avea ochii îngustaţi şi de mirare, dar şi de un rîs, pe care şi-l stăpînea cu greu.

— Ce vrei să faci? m-a întrebat el. Să construieşti un castel? Tu?

— Da, eu.

Norina şi-a netezit bretonul, m-a fixat cu ochii ei albaştri de pisică siameză şi cu o indiferenţă exagerată, prea exagerată ca să fie şi sinceră, a întrebat:

— Singură vrei să-l construieşti?

Dorel a rîs tare, insinuant şi grosolan:

— Doar n-ai vrea să te ia părtaşă? Asta ar fi nostim.

Ochii albaştri ai Norinei şi-au schimbat culoarea brusc, au devenit cenuşii ori negri, dar glasul i-a rămas acelaşi.

— Adică ce ar fi nostim? Nu înţeleg.

Dorel n-a mai rîs, dar chipul lui rotund şi rumen ca un măr ionatan era mirat, teribil de mirat.

— Cum nu înţelegi? Ar fi nostim pentru că ar trebui să construiţi un castel cu două porţi.

— De ce cu două porţi? a întrebat Adela.

— Să poată fiecare să-şi fixeze blazonul. Pentru că ar fi nedrept ca la intrarea în castel să vezi numai blazonul Invidiei sau numai pe acela al Aroganţei.

Norina a sărit ca o panteră:

— Cine-i invidioasă şi cine-i arogantă? Te rog să ne explici imediat.

Chipul rotund şi rumen ca de măr ionatan s-a ferit, adică a evitat întîlnirea cu unghiile lungi, sidefii şi frumoase, ale Norinei.

— Ce să explic? a întrebat Dorel, retrăgîndu-se prudent. N-am nimic de explicat.

O fixa pe Norina cu ochii îngustaţi de uimire, dar şi de zîmbetul acela al lui insinuant şi batjocoritor.

— N-am nimic de explicat, a repetat el căutînd sprijin în privirile celorlalţi. Norina i-a întors spatele, a venit lîngă geam, m-a prins de braţ şi a întrebat furioasă:

— Ce părere ai despre măr creţesc ăsta? Nu-i aşa că e un impertinent?

Nu ştiu de ce incidentul nu mă afectase. Aveam senzaţia că asistasem la el de la distanţă, că privisem scena printr-un ochean, însă un ochean întors care nu apropie, ci îndepărtează şi mai mult imaginea. Am spus fără măcar să clipesc:

— Nu mă interesează opiniile lui Dorel.

Şi eram sinceră. Norina însă nu m-a crezut. M-a fulgerat cu privirea ei de pisică siameză şi mi-a întors şi mie spatele.

Am rămas lîngă geam cu senzaţia că primisem o palmă. De cînd mă ştiu nu m-a lovit nimeni, această senzaţie îmi era deci necunoscută, străină. Totuşi, acum îmi simţeam obrazul fierbinte şi puţin umflat. Adela a venit şi mi-a spus ceva, i-am văzut ochii şi buzele mişcîndu-se dar ciudat, nu i-am auzit vocea. Dispăruse însă nu numai vocea ei, dispăruseră toate sunetele din clasă. M-am uitat în jur şi am văzut mirată că toată lumea era în bănci. Am înţeles că se sfîrşise recreaţia şi am trecut la locul meu.

Nu-mi mai aduc aminte cînd a intrat profesorul şi nici cînd a început să ningă. Cred că era pe la jumătatea orei cînd am văzut primii fulgi. Erau mari, albi şi jucăuşi ca nişte fluturi. Dar nu fluturi vii, adică nu fluturii albi sau roşii sau albaştri pe care-i vedem primăvara, tăind în zigzaguri curtea şi strada, ci fluturii inventaţi de noi din mîţişori de salcie. Strîngeam mîţişorii în poală, ne urcam pe terasa blocului şi de acolo de sus îi lăsam să zboare.

Priveam pe ferestrele mari ale clasei, vedeam fluturi albi, din mîţişori de salcie zburînd puzderie, auzeam strigătele de bucurie ale celor urcaţi pe terasă, sau ale celor rămaşi jos, în curte, iar dincolo de zborul alb al fluturilor vedeam înălţîndu-se castelul. Nu mai era însă un castel mic, de zăpadă, aşa cum îl văzusem de atîtea ori în închipuire. Era un castel adevărat, cu ziduri înalte şi turnuri şi multe porţi care se deschideau în scrîşnet de lanţuri. Era un castel cu zece porţi, dar ciudat, la fiecare poartă era un singur paznic, adică un singur oştean cu coif de aur, cămaşă de zale, scut şi suliţă. Acel oştean era tînăr, şi semăna cu Dorel, avea chipul rotund şi rumen ca de măr ionatan. Era, de fapt, Dorel. Însă nu mai zîmbea, adică nu mai avea în ochi acel zîmbet insinuant şi batjocoritor, ci scruta sever şi aprig depărtările de pe zidul înalt al celor zece porţi, spre care se îndrepta mereu o caleaşcă galbenă. Însă, cînd ajngea aproape de poartă, oşteanul de pe zid ridica braţul să fie opriţi caii. Pe fereastra caleştii scotea capul Norina, care întreba:

— De ce ne-am oprit?

Caleaşca n-avea vizitiu. Răspundeau în locul lui caii. Răspundeau în cor:

— Nu ne lasă oşteanul de pe zid.

Norina îi făcea semn cu mîna ei frumoasă:

— Dorel, de ce nu ne deschizi? Eu sînt, Norina.

Dorel îşi ridica viziera coifului, privea în jos şi spunea neînduplecat:

— Nu te cunosc, străino! Pe caleaşcă văd semnele Lăcomiei. Şi Lăcomia nu poate intra pe aici.

— Dar pe unde? întreba mirată Norina.

— Pe altă poartă.

Caii nechezau ascuţit şi o porneau îndărăt. Cînd caleaşca ajungea însă la altă poartă şi Norina făcea semn cu mîna, oşteanul răspundea neînduplecat:

— Nu te cunosc, străino! Pe caleaşcă văd blazoanele Ipocriziei! Şi Ipocrizia nu-i aşteptată aici.

La cea de a zecea poartă, Norina a coborît din caleaşcă. Purta o rochie lungă, verde, i-a făcut lui Dorel semne prietenoase cu mîna, dar el tot neînduplecat a rămas:

— Nu pot să deschid, a spus tuşind şi îngroşîndu-şi glasul. Pe caleaşcă văd însemnele Invidiei. Şi Invidia nu-i aşteptată aici.

Norina a rămas pe loc.

Cei doisprezece telegari albi, au întrebat în locul ei.

(CONTINUARE ÎN PAG. 14)

POŞTA CONCURSULUI FOTOGRAFIC

■ **MIHAI IANŢU — Tg. Neamţ.** Trei imagini din care privitorul îşi dă seama că persoanele din fotografie au luat o atitudine specială şi forţată, că au «pozat». Deci gîndeşte-te la un instantaneu în care oamenii să aibă poziţii variate, dinamice şi naturale. Dimensiunea minimă pentru concurs este de 13/18 cm.

■ **ELENA FLOREA — Lipia-Bojdani; AURELIA POP, Gîlgăul-Almaşului, judeţul Sălaj;** Cît de greşit ne-aţi înţeles! Fotografii nu... desene din viaţa voastră, din tot ce vă înconjoară, să fie însă exprimat cu multă sensibilitate.

■ **RODICA MOCANU — Crucea, judeţul Iaşi.** Am primit cele două scrisori trimise la redacţie. A doua ne-a bucurat. Foarte bine că ai revăzut textul regulamentului, dar fotografia pe care ne-o trimiţi este imposibil să intre în concurs. Dimensiunea, calitatea şi subiectul lasă de dorit. Caută ceva mai interesant. Succes!

■ **TODERAŞ GRAD — Vişeul de Sus, judeţul Mureş.** Urmăreşte revista! Începînd cu numărul 45 a apărut tot ce te interesează.

■ **ILIE LUNGU — Însurăţei, judeţul Brăila.** Concursul se închide pe data de 30 aprilie 1971. La întrebarea: ...«cu ce să fac acele fotografii cu care să particip la concurs?» îţi recomandăm să citeşti ABC-ul fotografic.

■ **DAMIAN PASCU — Voivoda, judeţul Teleorman.** Cutezător Service îţi va publica dorinţa. În ceea ce priveşte reţetele, iată-le: pentru hîrtie, metol — 1 g, sulfit de sodiu cristalizat — 26 g; hidrochinină — 3 g; carbonat de sodiu cristalizat — 100 g, bromură de potasiu — 1 g; apă pînă la 1 litru. Pentru rolfilme, îţi este bun revelatorul următor: metol 2 g; sulfit de sodiu anhidru — 100 g, hidrodrinonă — 5 g; borax — 2 g apă pînă la 1 litru, iar fixajul format din: tiosulfat de sodiu — 250 g; metobisulfit de potasiu — 25 g, apă pînă la 1 litru. Succes prietene!

■ **GHEORGHE IACOB — Gîdinţi, judeţul Neamţ.** Oricare pasionat al artei fotografice indiferent de vîrstă, poate trimite fotografii de 13/18 sau 18/24 cm. Tema o alegi singur însă, realizată artistic şi pe cît posibil instantaneu. Spor la lucru!

■ **CORNEL MARINESCU — Bucureşti.** Frăţiorul, sau un mic prieten. Este un instantaneu reuşit. Uimirea băieţelului se citeşte

pe faţa-i durdulie de copil. Bravo Cornel! Persevereează.

■ **ALEXANDRU HEANU — Bucureşti.** Te pasionează fotografia color. Este foarte bine! Trebuie însă să ştii că stăpînind arta fotografică în alb negru se poate trece la color. În diapozitivele pe care ni le-ai trimis nu ai ţinut cont de lumină şi ai uitat total de prim-planuri.

Prof. BLITZ

O carte fermecătoare

Ion Miclea şi Ion Brad au dăruit de curînd tinerilor cititori o carte frumoasă. Un album cu o grafică excelentă, în care versul şi fotografia îşi unesc inspirat puterea de sugestie şi evocare pentru a surprinde în portrete, busturi şi siluete expresive ceva din lumea feerică, polivalentă a unui paradis zoologic.

Volumul se cheamă «La curtea regelui Tigru». Cele cîteva imagini din această carte, reproduse alăturat, reprezintă tot atîtea secvenţe de farmec şi inedit. Expresia facială a distinselor «personaje», unghiurile şi cadrele ingenioase, irizările luminii — armonios sporite de reflexul liric ori uşor ironic al stanţelor însoţitoare — sînt elemente de acurateţă tehnică, de vibraţie sufletească, de măiestrie.

Frumuseţi simple, aparent lipsite de spectaculos. Nimic din filmul de safari palpitant, din zoo—opereta exotismului policrom. Păsările şi animalele se impun nu prin pene şi blană, nu prin conformaţia chipului sau a staturii, ci mai profund, prin **expresie, prin interioritate.** Scoase din anonimat într-o clipă rămasă pe celuloid, devenite oarecum... personalităţi (doar se află «la curtea regelui Tigru»), animalele acestui album depăşesc fabula obişnuită. Destăinuindu-şi laturi inedite ale firii şi fizionomiei lor, imitînd zîmbetul sau grimasa umană, aureolate solar asemenea acestui cocor auriu, conturate superb pe cerul alb precum acest pachiderm greoi, iluştrii actori ai zoologiei oferă cititorului în faţa obiectivului fotografic, momente unice din marele spectacol al naturii.

Surprinse cu migalnică răbdare, nutrite din multă dragoste pentru «lumea celor care nu cuvîntă», zecile de fotografii ale albumului sînt tot atîtea îndemnuri către voi, dragi cititori, de a urma exemplul autorilor acestei cărţi pline de farmec şi prospeţime.

De a surprinde, cu un aparat de fotografiat oricît de simplu şi cu cît mai multă pasiune, ceva din adierea frumosului de pe chipurile a tot ce ne înconjoară.

„studio 50"

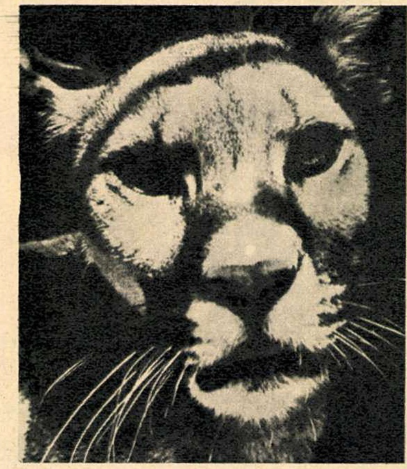

Puma, Puma,
Lasă gluma,
Dacă vrei să stau cu tine
Şi să-ţi netezesc frizura,
Ia fă bine-nchide gura!

■

Bătrîne maimuţoi hoinar,
Ai barba ca un marinar
Şi ca piticii din poveşti

Te uiţi la lume şi zîmbeşti.
Şi încă nu ştim foarte bine;
Tu rîzi de noi, sau noi de tine?

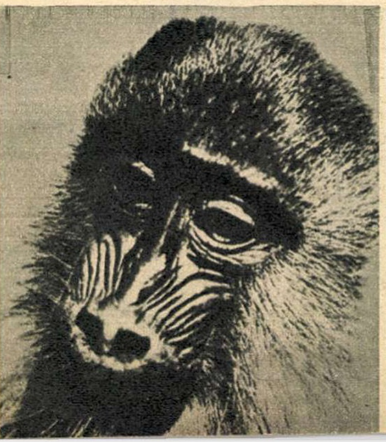

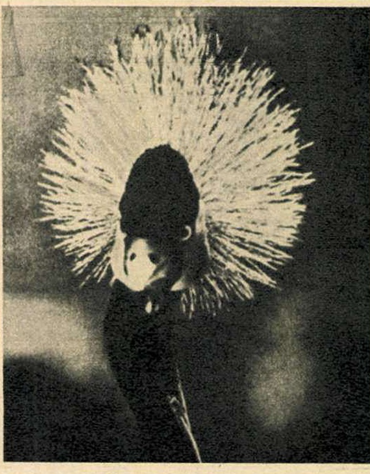

Din toate păsările zburătoare,
El singur a-ndrăznit s-ajungă-n soare.
Acestei încercări stă mărturie
Coroana lui de raze aurie.

■

Tot cu nasul în pămînt
I-a crescut atît de tare,
Că îl vezi acum mergînd

Tacticos în cinci picioare.
Dacă faci şi tu ca el
Ce-o s-ajungi? Treipiciorel!

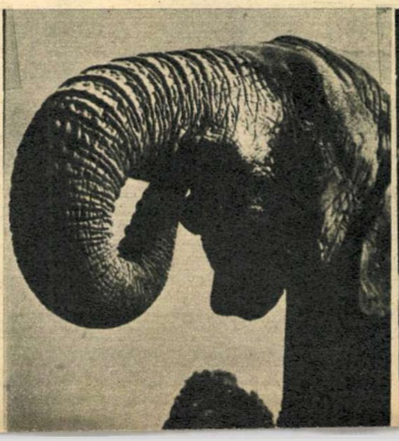

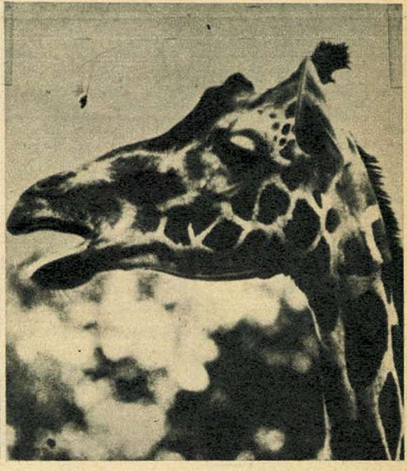

Nu cumva să faceţi gafa
Şi să creşteţi ca girafa.
Ar ieşi cu haz de tot;
Voi în casă, capu-n pod!

■

Glumă, da, dar nici aşa,
Ca să umbli tralala
Toată ziua-n pijama

După cîte se aude,
Zebra s-a vopsit cu dude,
Geaba-ncearcă să se spele,
I-au intrat dungile-n piele!

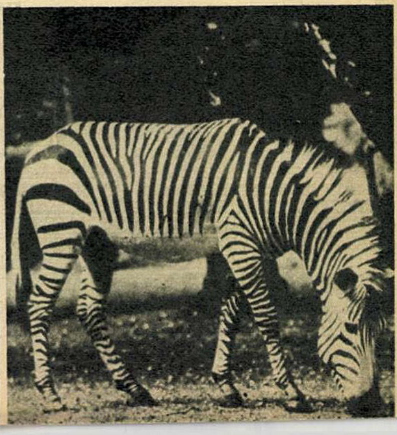

1

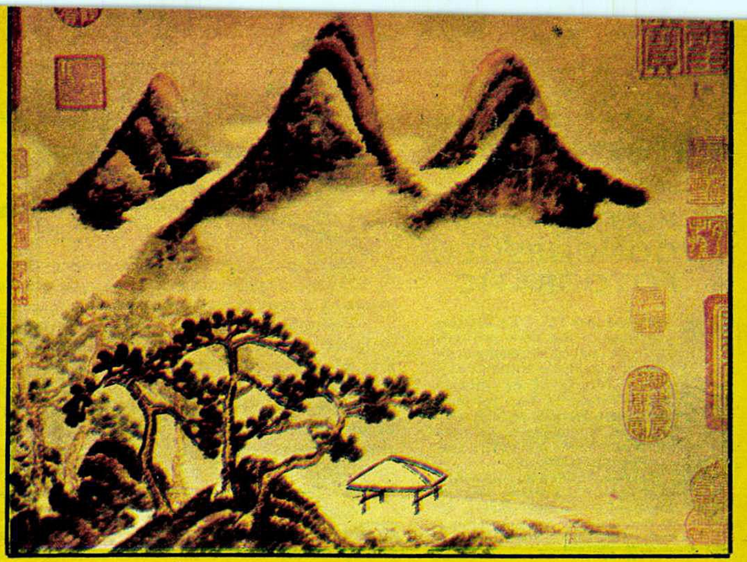

2

Dimineața pe Huanhe

REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ (ZHONGHUA RENMIN GONGHEGO) ESTE SITUATĂ ÎN PARTEA CENTRALĂ ȘI RĂSĂRITEANĂ A ASIEI. SUPRAFAȚA 9 597 000 KMP; POPULAȚIA — 730 000 000 MILIOANE DE LOCUITORI (STATUL CU CEA MAI NUMEROASĂ POPULAȚIE DIN LUME). RELIEF DIVERS. CEI MAI ÎNALȚI MUNȚI DIN LUME, ÎN SUD-VEST. CÎMPII LARGI, FERTILE, SCĂLDATE DE FLUVIILE HUANHE, IANȚZÎ, SIȚIAN. DUPĂ LATITUDINE ȘI DEPĂRTAREA DE MARE, CLIMA CUNOAȘTE MARI VARIAȚII DE TEMPERATURĂ. PE COASTA SUDICĂ, NU EXISTĂ IARNĂ, ÎN PODIȘUL TIBET IERNILE SÎNT FOARTE GRELE, VERILE SÎNT RECI. IMPORTANTE RESURSE NATURALE. ZONA DE AGRICULTURĂ INTENSIVĂ. INDUSTRIE SOCIALISTĂ ÎN PLIN AVÎNT.

PRIMELE FORMAȚIUNI STATALE S-AU NĂSCUT ÎN MILENIILE II—I Î.E.N. ÎN BAZINUL FLUVIULUI GALBEN (HUANHE).

3

4

5

6

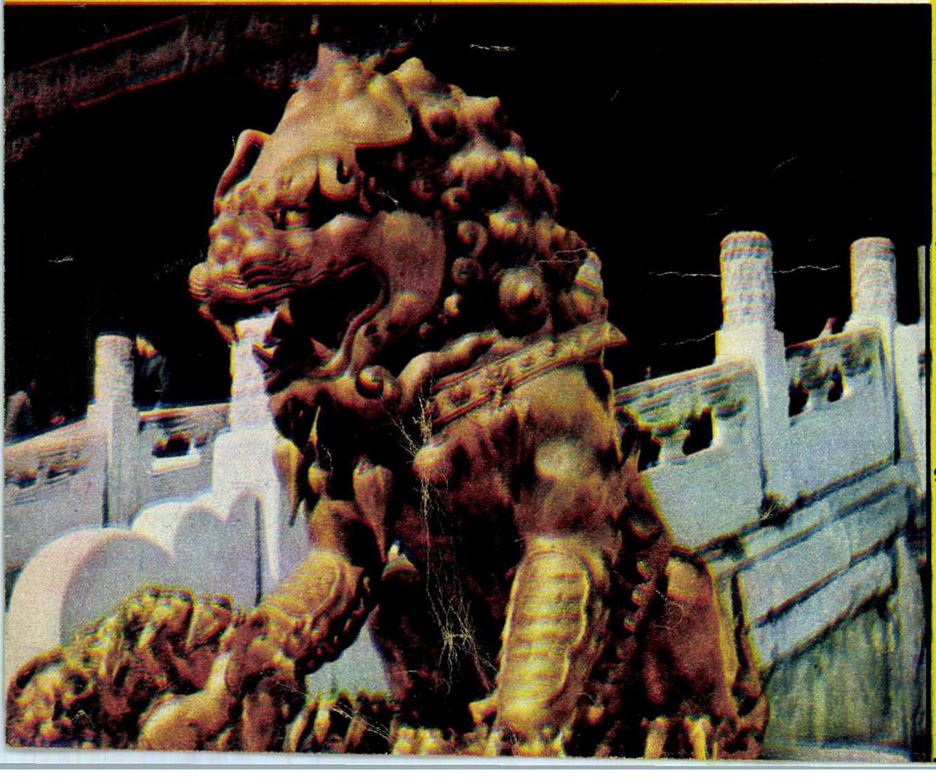

8

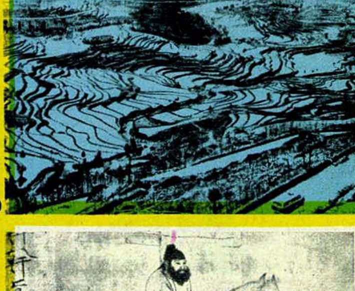

9

10

(URMARE DIN PAG. 3)

3 milioane de kilograme argint, sumă cu care s-ar fi putut construi 4 000 km de cale ferată.

La 100 de *li* (aproximativ 50 km) spre nord, sub Munții Anilor Mulți, o alee impresionantă, cu animale încremenite în piatră, conduce către cele 13 enigmatice «Palate subterane» ale dinastiei Ming. 13 morminte de mărimea unor coline, ale căror căi de acces — către somptuoase cave de marmură, în care pășim înfiorați — nu și-au dezvelit taina decît în ultimele decenii.

După încă zeci de kilometri parcurși către Nord, automobilul nostru de producție autohtonă (Șanghai) ne conduce în fața uneia dintre cele mai impresionante opere ale antichității: Zidul Chinezesc.

Construcția lui a început în anii 311—309 î.e.n. și a durat aproximativ 100 de ani. Realizată cu brațele și cu mijloace tehnice primitive, costînd milioane de vieți omenești, construcția întrece în spectaculozitate și dramatism piramidele egiptene. Între fortărețele Sanghaiguan (Marea Galbenă) și Tziaiinguan (provincia Gansu), dragonul de piatră al zidului își cabrează zigzagul, neîntrerupt, pe aproximativ patru mii de kilometri.

*

Un monument la fel de impresionant ne va fi dat să intîlnim în cîmpiile mănoase ce se desfășoară între cursurile inferioare ale fluviilor Huanhe și Ianțzî. Marele Canal, lung de 1 782 km, săpat

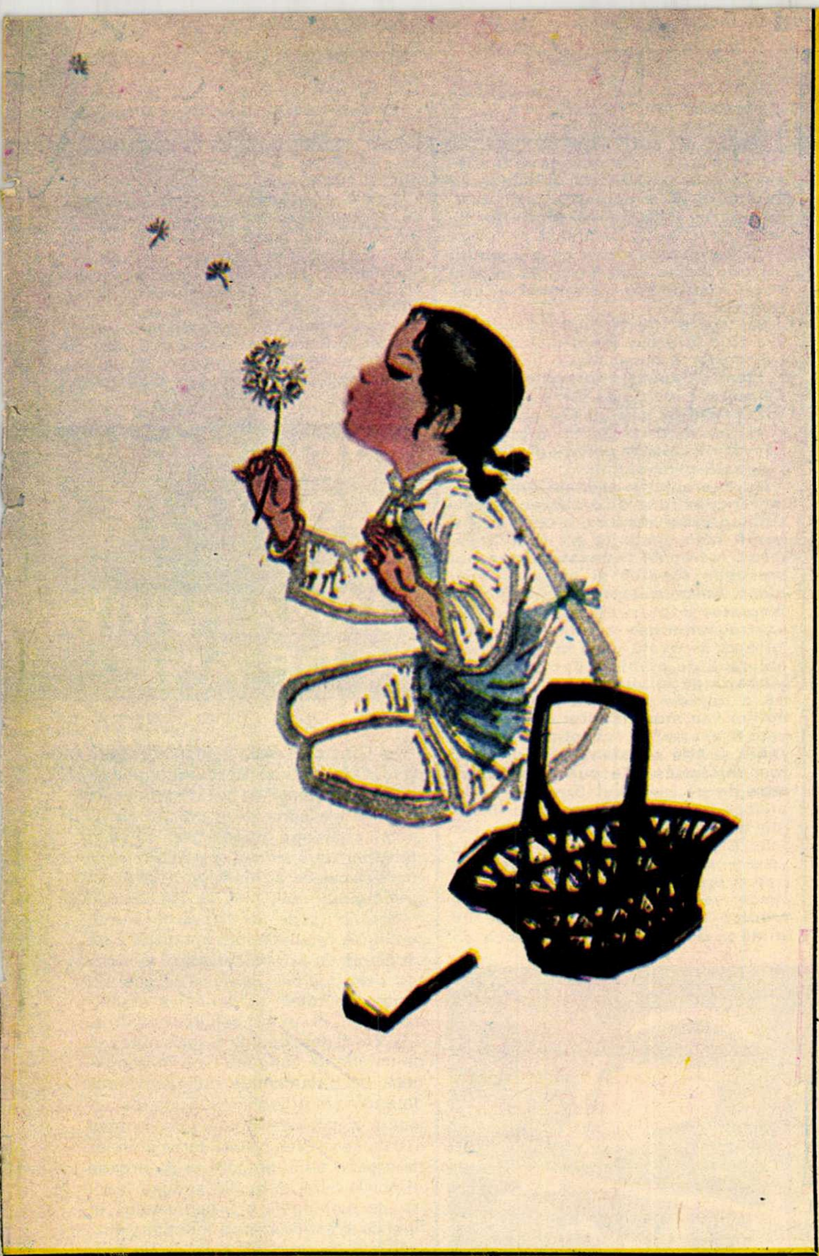

11

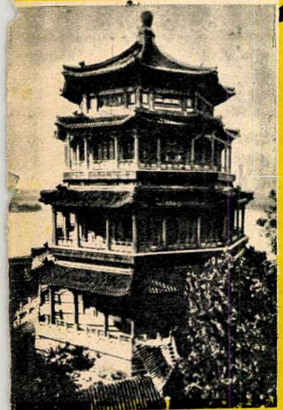

12

între sec. VI î.e.n. și sec. XIII-lea e.n. pornește de la Pekin, intersectează cele două fluvii și ajunge pînă la Marea Chinei de Est, lîngă Hanceu. Un păienjeniș de mii de canale conduce apele către buza însetată a cîmpiei și nu o dată, prin instalații ingenioase, o urcă în munți și dealuri. În China, dealurile și munții au însă un aspect particular. Survolindu-i ore în șir plaiurile, pe sute și mii de kilometri, am fost uimit să văd cum în lentila aburită a hubloului se desfășurau neîntrerupt, în locul unor spasmodice coame ale geologiei, un pămînt cizelat surprinzător, în infinite terase concentrice. Tenacitatea și hărnicia generațiilor au modificat într-atît natura aridă încît astăzi pămînturile podișurilor dealurilor sînt o impresionantă grădină.

★

De-a lungul celor peste zece mii de kilometri străbătuți prin această țară, am avut nu o dată prilejul să admir minunatele calități morale ale localnicilor, bucuria cu care pronunțau — Lumania — Lumania! — numele țării noastre. Ne-au arătat întotdeauna cu amabilitate rodul muncii lor, frumusețile orașelor și satelor lor.

Astfel, cum aș putea să uit terasele fertile, dobîndite în piatră seacă, la Șa-Sui, statuietele de jad și vasele de ceramică ori impresionanta presă hidraulică de 12 000 de tone, izbînda pe atunci recentă a constructorilor de mașini din Sanghai. În muzeele de istorie și de artă, dar și în expozițiile realizărilor economice — de talia celei din același Sanghai, însumînd nu mai puțin de 40 000 de produse industriale autohtone — marele talent constructiv, proverbiala minuție și răbdare a chinezului se reuneau în produse și opere de uimitoare virtuozitate.

★

Deși înfățișăm în aceste pagini cîteva dintre ele, renumitele stampe chinezești, ele rămîn totuși întrucîtva ireproductibile, undeva în lumea acelor impresii ce ni le-au revelat.

Rămîn, de asemenea, neînfățișate aici secole de luptă și aspirație spre mai bine, secole de poezie chineză, secole de epocale descoperiri științifice și geografice. De la descoperirea hîrtiei (am privit cu emoție, la Sian, cîteva petice de hîrtie datînd de peste 1700 de ani!) și a tiparului, a busolei, a prafului de pușcă și a principiului reactiv al «săgeții de foc», pînă la foarte probabila debarcare a călugărului navigator Fa Hsien în America, înaintea lui Columb și chiar a vikingilor. Nu pot fi trecute cu vederea, de asemenea, descoperirea «ciocanului mecanic», a dispozitivului «bielă-manivelă», a «angrenajului de roți dințate» (practica le ceruse transformarea mișcării de rotație în mișcare rectilinie alternativă, necesară morilor de apă și benzilor aspersoare destinate irigațiilor). Tot în China a fost determinată, încă la anul 500 al erei noastre valoarea exactă a lui π, de către matematicianul Tu Tîn-ți.

★

Dincolo de vestigiile unei strălucite culturi milenare, în ambianța vibrantă a epocii contemporane, de edificare a societății socialiste, cei ce te impresionează cel mai mult sînt, ca pretutindeni, dar cu deosebire aici, ei, copiii. I-am întîlnit pretutindeni în cele șapte provincii vizitate. Tînăra generație, floarea cea mai de preț a Chinei Populare, pășește în viață cu tenacitate, cu încredere în destinul patriei sale, gata a duce mai departe tezaurul și izbînzile înaintașilor.

---

*) — *după comunicarea istoricului mexican contemporan Manuel de Salis nu departe de actualul port Acapulco.*

1. Sărbătoare în piața Tien An-men. 2. «Ceață în munți» (stampă). **3. Vas ornamental** (sec. 17). **4. Sub arbori seculari. 5. Pasăre, primăvara** (stampă). **6. Cititori pasionați. 7. Animal de pază** (bronz aurit) **8. Marele zid** (fragment). **9. Terase neîntrerupte, opera migalnică a generațiilor. 10. Călăreț și cai** (stampă). **11. Fetița cu floarea de păpădie** (stampă). **12. Arhitectură specifică. 13. «Corabia de piatră» pavilion original din ansamblul Palatului de vară. 14. În clasă. 15. «Zîmbiți, vă rog» 16. Sculptură în munți. 17. Vechiul Observator din Pekin** (vedere parțială). **18. Seismograf... bimilenar. 19. Făurari de frumuseți contemporane – oțelarii.**

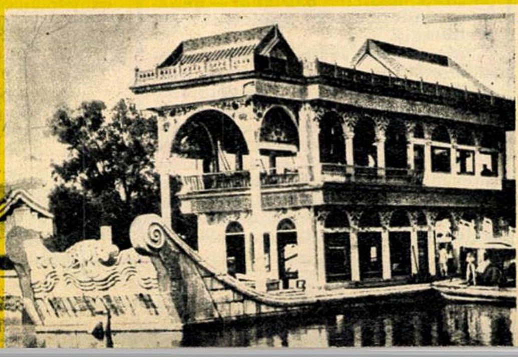

13

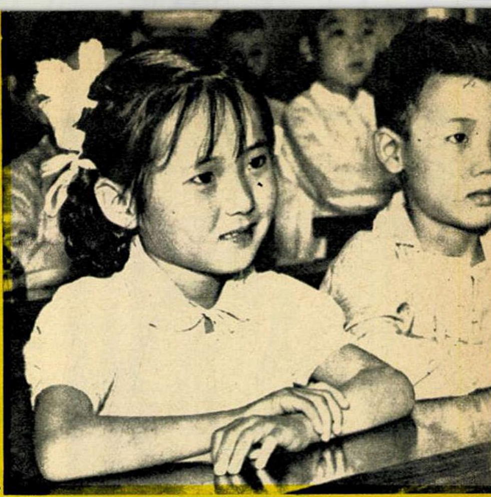

14

15

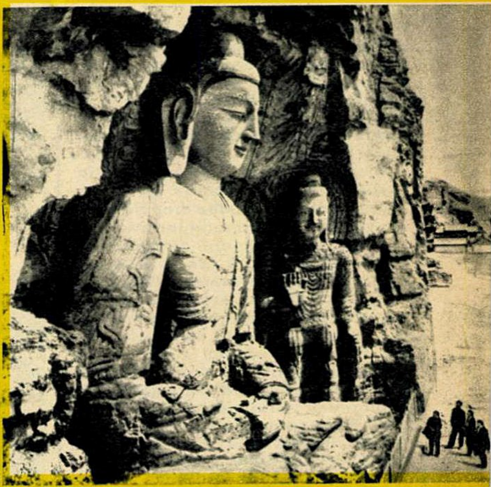

16

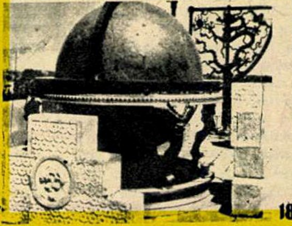

17

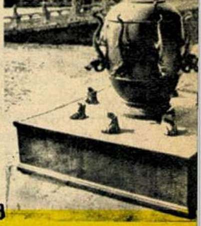

18

19

MEDICINA IN PERSPECTIVA ANULUI 2000

de Acad. ȘTEFAN MILCU

Nimic mai firesc pentru copii și tineret decît sondarea viitorului plin de necunoscute și de făgăduințe. Omul din toate timpurile și la toate vîrstele a căutat să «ghicească» viitorul. Credința despre un destin personal care este hotărît dinainte, a conferit viitorului o apăsătoare incertitudine și încercarea de a-l pătrunde, a deschis calea credulității, a imaginației și nu rareori înșelăciunii. În acest sens, oracolul de la Delphi, în Grecia Antică, a fost o instituție de previziune de mare prestigiu.

În epoca noastră organizarea vieții sociale, atît de riguroasă în societățile moderne, a făcut să apară o formă tehnico-științifică a previziunii viitorului, transformat de astă dată în planuri ce cuprind toate domeniile economiei, industriei, științei și culturii. Nu recunoaștem oare în planul de stat, în cele de învățămînt și chiar în planurile școlare, nenumărate forme ale previziunii ipotetice a unor evenimente sau trepte de cunoaștere la care trebuie să ajungem în colectivități sau individual?

Cu această introducere putem să acordăm atenția noastră prospectării unei științe care veghează asupra sănătății omului, în lupta cu agenții îmbolnăvirilor, caută și aplică leacuri pentru vindecarea bolilor. Cum va fi medicina anului 1980 sau, dacă am îndrăzni și mai mult, a sfîrșitului mileniului nostru — în anul 2000?

Nimic nu ne oprește să aruncăm sondele invizibile ale minții omenești, chiar dincolo — în mileniul al treilea!

Operația este posibilă, ca și în alte domenii ale științei. În serviciul viitorologiei au fost organizate laboratoare, elaborate metode și teorii și au apărut specialiști cu o formație complexă.

Departe de improvizația și empirismul «ghicitului» tradițional, avem în față indicațiile și punctele de vedere ale unei investigări științifice a viitorului, a unei previziuni pe distanțe lungi. Previziunile ce pot avea un cît mai ridicat coeficient de probabilitate în medicină, se bazează pe o cunoaștere multilaterală și cît mai exactă a nivelului actual — deci a prezentului — și a istoriei științelor medicale, care ne permite să detașăm direcțiile de dezvoltare care trebuie imaginate ca niște canale prin care curge de-a lungul secolelor masa de informație acumulată de mintea omului în efortul milenar de cunoaștere și stăpînire a lumii. Prin aceste mijloace de prospectare se detașează clar cîteva din transformările ce se vor produce în deceniile ce urmează.

*

Prima transformare spectaculoasă va fi realizată prin pătrunderea și mai adîncă a tehnicii de măsurare a fenomenelor fizice, chimice, electrice ș.a. ce se petrec în corpul omului normal și bolnav.

Automatizarea aparaturii va impune cunoașterea și stăpînirea electronicii. Ordinatorul medical va deveni un instrument de lucru obișnuit, indispensabil în practica medicală, în gospodărirea spitalelor, în evidența bolnavilor ș.a.

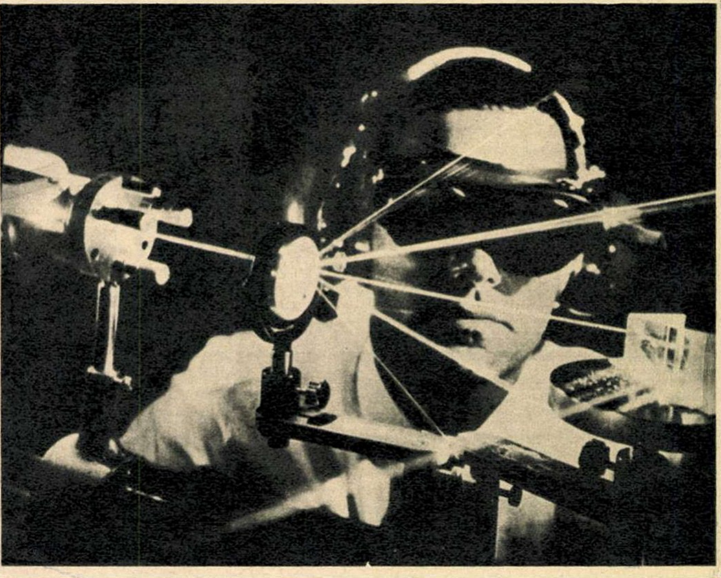

Aplicarea ordinatorilor în administrația și practica medicală este astăzi în faza de studiu și în unele rare cazuri în faza inițială de aplicare. Experiența modestă acumulată pînă în prezent a permis specialiștilor să afirme că într-un viitor nu prea îndepărtat, 95% din toate problemele ce privesc practica medicală într-un spital, vor fi rezolvate de ordinatori. De la administrarea unui simplu medicament pînă la actul chirurgical, ordinatorul va decide ce trebuie făcut. Medicul va rămîne totuși suveran în alegerea deciziilor propuse de ordinator! Această extraordinară mașină va ajuta omul pînă la limita ce i-o permite, dar nu-l va înlocui fără acceptarea lui!

În ordinea tehnicii înaintate previzibile, se profilează cu perspective extraordinare laserul; el va fi aplicat în cele mai diferite mijloace de explorare și tratament, cum ar fi fotografia, tratamentul rupturilor de retină — o cauză frecventă de orbire — și în special ceea ce s-a numit bisturiul-laser, care ar putea înlocui acest instrument tradițional al chirurgului.

Va apare inevitabil medicul inginer, cu o formație multi-disciplinară, cunoscător al matematicii și fizicii. Este evident că această formație și noua tehnologie medicală vor transforma adînc felul de a gîndi și a acționa al viitorilor medici. Se va produce o adevărată mutație psihologică și profesională a medicinii.

Un exemplu în această ordine de idei îl constituie dezvoltarea «medicinii» omului sănătos, a ceea ce s-a numit sanogeneza. În serviciul acestei noi medicine se va investiga omul presupus sănătos și populațiile umane. Automatizarea examenelor de laborator și folosirea calculatoarelor pentru elaborarea rezultatelor va permite să se examineze în scurt timp milioane de oameni; dacă e nevoie, întreaga populație a unei țări, pentru a depista semnele timpurii ale bolilor sau modificărilor care le preced. O asemenea investigare pentru zahăr și alte substanțe din sînge, a fost întreprinsă de curînd la populația de pe teritoriul Suediei. Se va produce în asemenea condiții o dispariție a bolilor infecțioase, inclusiv virozele. Efortul medicinei se va dirija spre combaterea bolilor degenerative și ereditare. Numeroase forme de cancer vor deveni vindecabile. Bolile cronice ca reumatismul, bolile de inimă și de vase, hipertensiunea arterială, malformațiile ș.a. vor fi controlabile prin depistare precoce și tratament mai eficace în comparație cu cele actuale.

Prin creșterea duratei de viață, pînă în anul 2000 vîrsta medie va depăși probabil 90 de ani. Se va dezvolta de necesitate medicina bătrînilor — geriatria și știința despre bătrînețe — gerontologia.

Intensitatea industrializării și aglomerării în orașe va impune dezvoltarea medicinii care se ocupă cu studiul și combaterea bolilor profesionale, cu recuperarea capacității de muncă și cu asistarea invalidităților. Vor crește, din cauza aglomerării în orașe și a solicitărilor profesionale, tulburările de comportament și de adaptare mai ales nevrozele. Igiena mentală va deveni o importantă ramură a sanogenezei.

Vom avea fără îndoială și surpriza apariției de noi boli, necunoscute astăzi, datorită mutațiilor bacteriilor și virusurilor și pătrunderii de noi agenți toxici ș.a.

Acest ansamblu de transformări va face să crească considerabil caracterul social al medicinii. Medicii viitorului vor trebui să aibă și o informație sociologică adecvată. Toate aceste transformări ale medicinii viitorului nu vor schimba specificul ei milenar. Mesajul umanist al medicinii nu poate dispare fără a marca sfîrșitul ei și transformarea într-o tehnologie care manipulează omul, ceea ce nu se va întîmpla niciodată.

PREMIERE SCONTATE ÎN URMĂTORII 30 DE ANI

H. LEREA

- Creșterea stabilității moleculelor de A.D.N. (acidul dezoxiribonucleic, îndeplinind funcții de bază în procesele vitale și ale cărui dese mutații au ca efect îmbătrînirea) poate avea ca efect dublarea vieții omului și a altor viețuitoare. Aceasta ar însemna pentru om prelungirea vieții pînă la 140 de ani. «Teoretic, scrie dr. Howard Curtit, biolog de reputație internațională care se ocupă cu aceste cercetări, nemurirea este posibilă dacă se va găsi un sistem de totală și definitivă stabilizare a A.D.N.-ului în celulele noastre».
- Vor fi descoperite o serie întreagă de substanțe antigene care în combinație cu tratamentele radioactive vor determina în organism suprimarea selectivă a stării de imunologie. În felul acesta se va crea posibilitatea grefelor de organe de la donator și de organe artificiale care să nu fie supuse reacției de respingere a organismului, în timp ce acest proces va funcționa normal față de orice alt corp străin (microbi, viruși etc.).
- Pentru refacerea organelor vitale uzate, funcțiile acestora vor putea fi preluate pe timp limitat de aparate și instalații speciale conduse de către mașini electronice de calcul special programate.
- Vor fi descoperite noi medicamente și tehnici de tratament care, fără să dăuneze organismului, vor putea să combată stările de oboseală, să stimuleze vioiciunea, să faciliteze relaxarea ori chiar creșterea capacității de percepție și a fanteziei.
- Către sfîrșitul următoarelor trei decenii s-ar putea crea posibilitatea de a alege sexul copiilor înainte de naștere.
- Se vor pune la punct metode simple pentru realizarea unor schimbări cosmetologice cu caracter permanent. Astfel vor putea fi modificate unele trăsături ale feței, culoarea tenului și chiar fizicul unei persoane în ansamblul său.
- Vor fi elaborate metode chimice care vor permite îmbunătățirea memoriei și a capacității de a învăța. De asemenea, o serie de metode mecanice și chimice vor permite sporirea forței analitice a gîndirii omenești și dobîndirea unei abilități fizice superioare.

PAGINA FETELOR

Trei accesorii dintr-unul !

Dintr-o bucată de postav alb, sau colorat, urmărind tiparul alăturat, puteți să vă lucrați o geantă foarte modernă, asemănătoare cu o desagă românească. Cusăturile de pe ea se fac în cruciulițe sau cu firul după ac. Geanta, prinsă în față, devine o vestă, iar trecută peste gît se transformă într-un original fular.

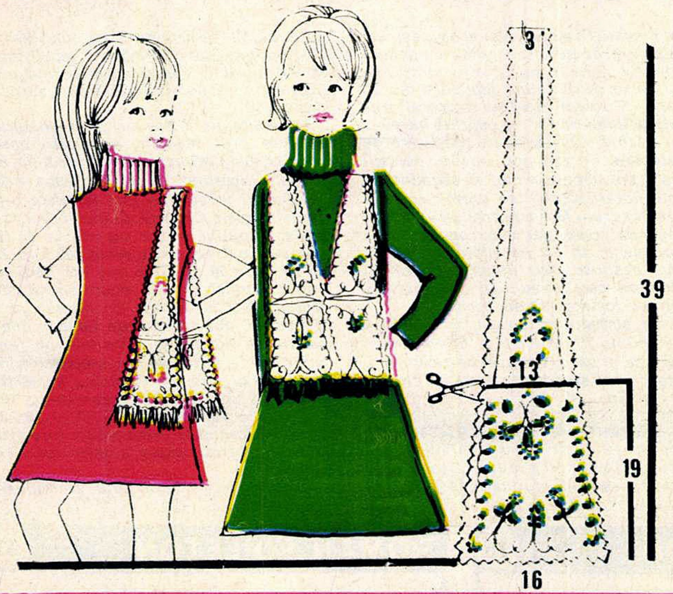

Pentru vacanță !

Au mai rămas cîteva zile pînă la Revelion și, fiecare se gîndește cum să se îmbrace mai frumos. Chiar dacă nu v-ați putut pregăti o rochie nouă, mai este încă timp să vă aranjați una dintre rochiile pe care le aveți.

De pildă, la o rochie dintr-o stofă de culoare închisă îi puteți adăuga gulerașului o dantelă albă care se va armoniza foarte bine cu această diademă confecționată dintr-un șnur alb pe care ați fixat cu un nod mici fundițe din panglică albă îngustă.

La o rochie uni puteți adăuga un plastron brodat cu motive naționale stilizate care să conțină și culoarea pe care o are rochia.

O rochie obișnuită capătă dintr-o dată alt aspect dacă îmbrăcați peste ea acest bolero fie croșetat, fie din stofă, decorat pe margini cu suitaș.

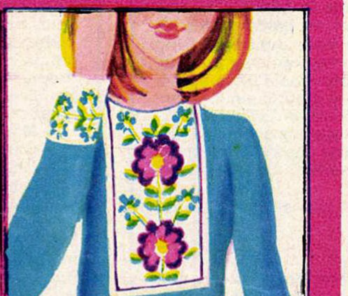

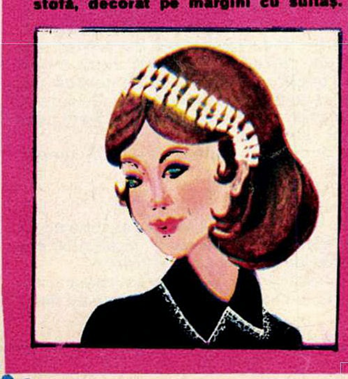

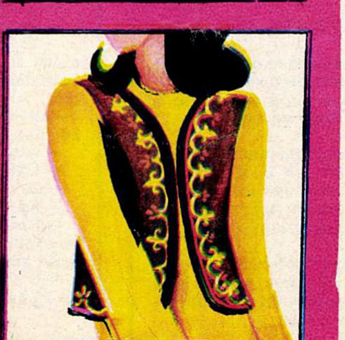

JURNALUL OLGUTEI

Dragele mele, după subiectele pe care le-ați ales pentru scrisorile din ultimele zile, observ că aproape toate v-ați hotărît să-mi arătați cît sînteți de gospodine. Care mai de care, îmi spuneți, așa cum o face și **Paraschiva Iordache din Brețcu, Covasna: am încercat rețeta prăjiturii în... cinci minute. A fost grozavă! Păcat că n-a încăput o bucățică în plic. Îți trimiteam și ție.** Îți mulțumesc pentru intenție Paraschiva și vă felicit, pe tine și pe toate celelalte fete pentru reușită.

Agnes Zsivoinovits și prietenele ei din Arad: Olguțo, trimite-ne cîteva rețete de sandvișuri rapide. Dar... rapid. În vacanță vom avea invitați. Dragă Agnes, dorința ta a fost repetată de foarte multe alte prietene, așa că, trebuie să mă pregătesc serios. Dați-mi o zi, două de gîndire și în numărul 52—53, în pagina noastră, veți găsi cele mai gustoase sandvișuri. Vă promit.

Pentru **Viorel Mihai — Giurgiu; Adi Toth — Ambud, Satul Mare** și pentru alți băieți am un singur răspuns: multe fete sînt de părere că puteți fi și voi prietenii paginei noastre. De aceea v-am și pregătit o surpriză. Care? Podoabele pentru iarnă din ghindă le puteți lucra și voi. Dacă aveți surori, ajutați-le.

Înainte de a încheia aceste rînduri vreau să mulțumesc prietenelor **Elena Bociat — Răchitova, Hunedoara; Carmen Vărzaru — Ploiești; Maria D. Bogoslov — Vlădești, Vîlcea; Romelia Blotor — Mediaș** și tuturor care mi-au scris în aceste zile.

Olguța

UN DAR, O BUCURIE

Sărbătorile de iarnă ne prilejuiesc totdeauna plăcerea de a ne face daruri. Micile surprize pe care le primim sau le oferim sînt bucurii mari pentru cei dragi. De aceea, cînd le oferim, s-o facem cu toată grija și atenția. Un dar se alege totdeauna potrivit vîrstei, punîndu-ne în joc spiritul nostru de observație pentru a sesiza ceea ce i-ar face plăcere mamei sau unui prieten să primească. Puneți multă grijă în ambalarea obiectului pe care îl oferiți. Folosiți celofan, hîrtie subțire sau o pungulița frumoasă. O crenguță de brad, o carte de vizită pe care voi singuri ați desenat-o — e un semn de atenție. Cînd oferiți darul faceți-o cu modestie fără să insistați asupra calității obiectului. Cel care primește un dar desface deîndată pachetul și mulțumește. Buna cuviință vă împiedică să nu comparați darurile între ele, să acordați unuia mai multă atenție decît celuilalt.

Și acum cîteva surprize simple pe care le puteți lucra singuri din plută, ghindă, bucățele de sîrmă, petice de blană. Figurile alăturate vă indică modele. Cu asemenea figuri se poate împodobi pomul sau etajera. Orice prieten se va bucura să primească un astfel de dar.

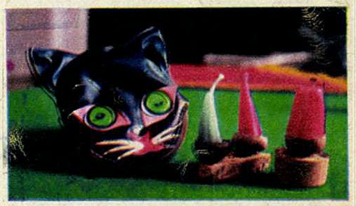

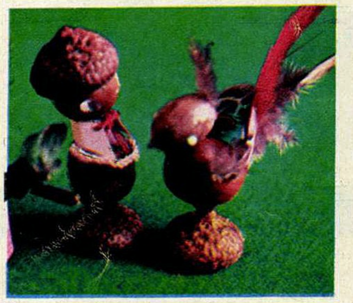

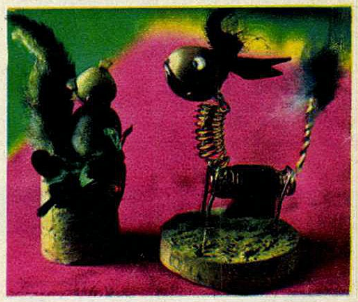

DONALD-GARDEROBIERUL

Un asemenea cuier se potrivește foarte bine în camera voastră. Materiale necesare pentru confecționarea lui: *bucăți de pînză sau de stofă colorate, bucățele mici de burete sau cîrpe pentru umplut, mărgele pentru ochi, o bucățică de sîrmă electrică, învelită în plastic (se găsește în comerț) sau simplă sîrmă pe care o îmbrăcăm în pînză, pentru suport.*

Tiparul cuierului îl vedeți în desenul alăturat. Fiecare patrat reprezintă 3 cm. Tiparul nr. 1 este capul care se prinde cu tiparul numărul 1—2, creștetul. Tiparul nr. 3 gîtul se leagă cu linia nr. 3 de la cap. Evident ciocul, creștetul, gîtul se taie dublu. Pentru cap croiți pe rînd, pentru partea dreaptă și pentru cea stîngă. Adăugați o pălărie, o fundă și cuierul va arăta ca cel din fotografie.

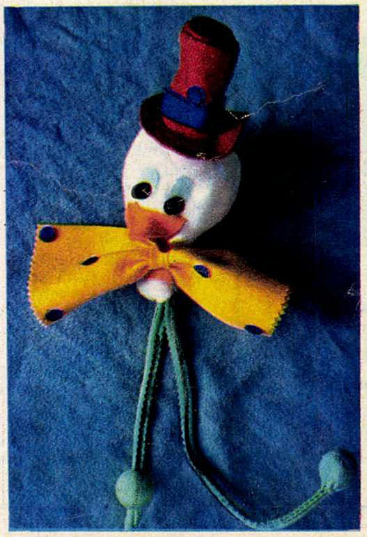

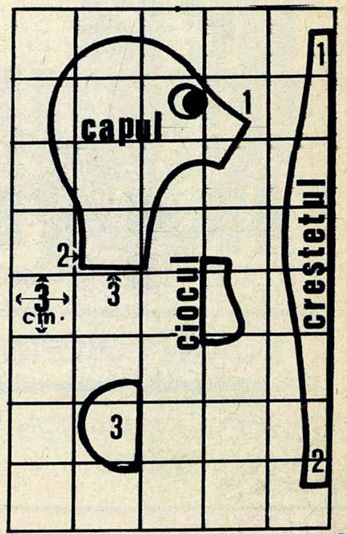

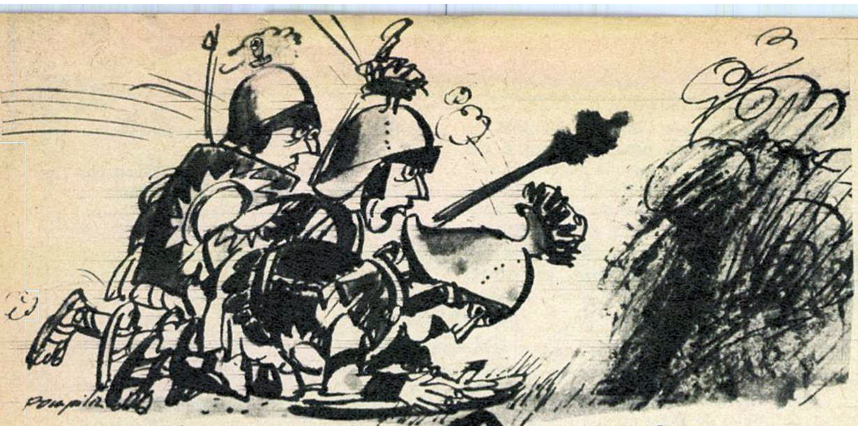

Focul viu

EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII

Prof. PANAITESCU C.
comandant

ABANARIȚII DOINA
căpitan

ABANARIȚII VIOLETA
sanitar

DOBRE AUREL
istoric

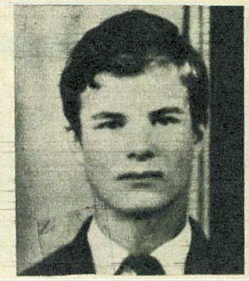

DOGARU ANA
etnograf

Expediția ce străbate pădurile din munții Buzăului, cutreierate doar de sălbăticiuni e alcătuită din pionierii Școlii generale din Podgoria (județul Buzău). Însemnările lor consemnează o geografie vie, plină de farmec, în care fiecare loc își are un nume ce sună a poveste: Stînca Șoimilor, Poiana Mărului, Piscul Prepeleag. Și culmile, în pofida făpturii lor greoaie și colțuroase, au nume ce amintesc de sprinteneala jivinelor, ori de arbori. Aici, în munții de la Întorsura Buzăului, cutezătorii din Podgoria s-au dus să caute «focul viu».

Am fi ispitiți să credem că e un țel ce și-l poate lua doar voinicul din poveste. Nu, «Focul viu» este o realitate. În această regiune la poalele culmii Smoleanu — nu departe de comuna Lopătari — se află un loc unde răzbat din pămînt gaze naturale. Aprinse de fulgere, ele ard cu flăcărui pale, albăstrui, ce se ițesc deasupra pămîntului, la vreo trei, patru palme înălțime.

Se spune că, odată, o oaste romană s-a strecurat pînă aici cu gînd să ia în stăpînire și înălțimile muntelui. Dar oamenii locului fuseseră vestiți, din vreme, de către pîndari. Și au așteptat ei pe vrășmași bine tăinuiți de tufărișuri pînă cînd oștenii Romei au ajuns în preajma locului unde «răsuflarea pămîntului» izbucnea din adîncuri. Muntenii daci au scăpărat amnarele și limbi de foc au cuprins întreaga vale. Văzînd vîlvătaiele ce apăruseră pe neașteptate în acel loc pustiu, soldații romani s-au înspăimîntat și socotind că aceste flăcări sînt o rea prevestire s-au întors din drum fără a se mai uita îndărăt. O legendă poate, dar e cu neputință ca sîmburele ei să nu fie adevărat. Aceste flăcări nestinse i-au inspirat pe tinerii exploratori care și-au luat ca emblemă imaginea focului mereu aprins...

Ei vor străbate toată regiunea cuprinsă între Munții Penteleului și Munții Siriu, peste ape și văi și vor culege zicători cu înțelepciune, strigături vesele și cîntece vechi și noi.

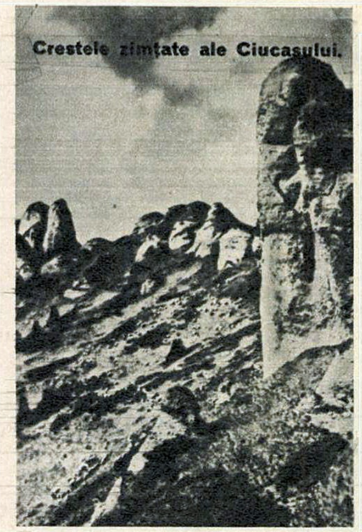

Crestele zimțate ale Ciucașului.

O PREMIERĂ... GEOGRAFICĂ

Mergînd pe firul pîrîului Coșoca, echipajul pătrunde într-o zonă ce fusese parcă puțin înainte teatrul de luptă între Strîmbă-Lemne și Sfarmă-Piatră. În față le apar stînci prăvălite, copaci doborîți; malurile înălțimilor ce domina valea sînt surpate peste ape.

Înăbușite de bolovani și fărîmăturile adunate prin repetate alunecări, apele pîrîului, pînă atunci subțiratice, s-au tot umflat, înghițind treptat întreaga vale. Încetul cu încetul au fost invadate tufișurile și apele Coșocăi au înconjurat malurile. În puțină vreme s-a născut un lac întins pe o lungime de peste 300 m și lat de aproape 50 m. Cele mai noi hărți nu l-au însemnat încă în cuprinsul acestei regiuni deși el are azi un nume: Lacul Coșoca. E atît de limpede încît în zilele senine se pot vedea așternute pe fund trunchiurile dizlocate ale arborilor frînți de malurile surpate. Geologul expediției, împreună cu naturalistul, cercetează împrejurimile «anchetînd» cazul și află că lacul s-a format în urma ploilor torențiale ce s-au abătut asupra acestor locuri în vara lui '69.

La poalele muntelui Siriu, ei întîlnesc

NICUȚA TANASE

Casata de la miezul nopții

ROMAN FOILETON 8

ȘI TOTUȘI MOȘ PETCU NU A VISAT !

ROMAN FOILETON ㊱

Am alergat de la bostănărie încoa, spre centrul comunei, de ne-a ieșit sufletul. Podul suspendat de peste rîu, care dă aproape în bătătura bunicii lui Marian se clătina cu noi de parcă dădea să zboare. Moș Petcu abia se ținea după noi. Cînd am ajuns în deal, la poștă, și mi-am aruncat privirile, așa în fugă, spre cofetărie, spre locul unde mi-am parcat mașina, am rămas de-a dreptul uimit. M-am oprit locului, s-au oprit și Iliuță și ceilalți eroi și l-am așteptat pe bătrîn. Cînd a ajuns și el lîngă noi, mi-am reglat respirația și foarte supărat i-am spus:

— Moș Petcule, să nu te superi, dar nu ești om serios.

— Ce spuseși? și bătrînul mai să mă sfîșie cu privirile.

— Îți bați joc de mine?

— Cum îmi bat joc de tine?

Să știți că nu m-am supărat prea tare că m-a luat cu «tine», dar nici prea bine nu mi-a căzut. I-am arătat în direcția cofetăriei și puțin răstit, i-am spus:

— Spuneai că mi-a dispărut mașina. Unde a dispărut? Privește-o!

Bătrînul își duse palma streașină la ochi, se uită într-acolo și vă rog eu să-mi permiteți să trec peste expresia urîtă pe care a zis-o după ce înainte a tras și o fluierătură prevestitoare de pagubă.

— Nu se poate măi băieți!

— Ce nu se poate? Ce nu se poate moș Petcule?

— Mă, eu am făcut muncă la C.F.R. o viață de om.

— Ce legătură are C.F.R.-ul cu vedenia dumitale?

— Măi a lu Nichipercea să nu-mi vorbești tu mie de vedenii că te altoiesc cu bastonu' ăsta de nu te aduni... Mașina nu e...

— Dar, dumneata nu o vezi? Uite-o colo.

— Măi băieți, ascultați aici la mine: mașina n-a fost acolo. Eu nu am vedenii cum zice băiatu lui

ROMAN FOILETON ㊲

Nichipercea... Haideți pînă acolo.

Nu știam ce să mai cred. Citeam pe fața bătrînului seriozitate. Și în afară de asta eu, nu că mă laud, dar cunosc la oameni. Schimb doar cîteva vorbe cu un om și imediat îmi dau seama cu cine am de-a face. Am pornit toți într-acolo și cam prin dreptul farmaciei am văzut venind spre noi un poștaș. L-am tras într-o parte pe moș Petcu și i-am spus:

— Moșule, pe poștaș îl cunoști?

— Care poștaș?

— Cel care vine spre noi.

— Stancu? Stancu Petete? Păi mi-e nepot. E a lui sor-mea aia mică din capul satului. Cînd ia cîte-o țuică mai mult îi duc eu scrisorile, ce-ai cu el?

— Dacă ți-e nepot, atunci... am o rugăminte. Întreabă-l dacă a sosit ieri sau azi dimineață de la București un mandat de 25 de lei. În valoare de 25 lei. Dacă da, atunci întreabă-l pe ce nume a sosit.

— Da de ce vrei să știi?

— Ți-am spus că sînt scriitor...

— Asta știu, da... Băi, Petete, ia vino încoa.

Bătrînul îmi făcu cunoștință cu poștașul și ca să nu bănuiască ceva mi-am luat rămas bun și i-am lăsat pe unchi și pe nepot să tăinuiască singuri. Am mers încet spre mașină, unde Iliuță și ceilalți ajunseseră. După vreo zece pași l-am auzit pe moș Petcu strigîndu-mă.

— Acu' se duce la lui Petroman cu un mandat.

— Cîți bani.

— 25 de lei și o explicație.

— Ce explicație?

— Banii sînt trimiși de unul Marian și scrie acolo la explicații «Sînt banii dumitale iartă-mă» așa scrie, am citit și eu... Ce e cu banii ăștia?

— O să-ți povestesc eu dumitale povestea acestor 25 de lei într-o carte. Ți-o trimit acasă cu dedi-

VACANȚA DE IARNĂ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2					■					
3	■					■				
4				■				■		
5		■					■			
6						■				
7		■					■			
8			■						■	
9					■					
10				■						

ORIZONTAL. 1) Autorul poeziei «Noapte de iarnă). 2) A pictat tabloul «Peisaj de iarnă cu scene de patine» — Privesc natura iarna. 3) Locuitor din Peninsula Arabică — Vulcan cu versanții acoperiți de vii și livezi. 4) Parafă pe produsele bune — Pitoresc în peisajul montan — Seve! 5) Autorul poeziei «Mingea dorită în copilărie» — Jumătate din noapte. 6) Ne-a înfățișat «Jocul de-a vacanța» și «Vremea zăpezilor» — Cu activități în vacanța de iarnă (sing.). 7) Autorul poeziei «Trei pionieri» — Aceia (pop.) — Nicolaie Corbu — Loc pentru excursii 9) Spectacol festiv — Pe ici, pe colo. 10) Anotimpul zăpezilor — Vacanță plăcută și instructivă.

VERTICAL. 1) În fine, vacanța! A scris cele mai frumoase amintiri despre școală. 2) Zăpadă mare — Poartă săniile (sing.). 3) Te recreează în vacanță (pl.) — Luca Bogdan. 4) Nume de față — Ghiozdan (pop.). 5) Ne îmbracă iarna călduros. 6) Conjuncție — Cu trei vacanțe — Așa pleacă cocorii. 7) Duce existența fără nici un țel — Nicolae. 8) Mat amestecat — Fața lui Harap Alb. 9) Cad zăpezi — Ion Luca. 10) Strigăt de bucurie înaintea sărbătorilor de iarnă (2 cuv.).

Dicționar: Amf

I. ALEXANDRU

IONICĂ
DIN NOU ÎN DIFICULTATE

ATENȚIE
ATENȚIE!

RECOMPENSĂ
RECOMPENSĂ

Dragi colegi, am din nou o neplăcere: mi-am pierdut cheia de la patine! Cred că se află undeva, în interiorul acestui număr! Vă rog, ajutați-mă s-o găsesc! Redacția oferă, ca premiu I, o pereche de patine, plus încă 9 mențiuni-surpriză! Nu uitați să notați pe plic: „Pentru IONICĂ"!

UN ZÎMBET CU...

Violonistul german August Vilhelmy (1845—1908) a fost invitat la cafea de o distinsă familie. După ce cafeaua a fost servită,

DAR VIOARA MAESTRE ?

gazda aruncă priviri alarmante în jur, întrebînd.

— Unde vi-e vioara, maestre?

— O, dragă gazdă, răspunse Vilhelmy, vioara mea își cere scuze, însă ea nu bea cafea niciodată.

REZULTATELE CONCURSULUI
CEC

Sîmbătă, 28 noiembrie a.c., la București a avut loc tragerea la sorți a premiilor concursului C.E.C.

Iată lista celor 25 de cîștigători:

Daniela Iancu, **Școala generală nr. 3, Alba Iulia, județul Alba;** Livia Bența, **Școala generală Popești, județul Iași;** Ecaterina Fenișer, **Școala generală nr. 1, Petroșani, județul Hunedoara;** Mihaela Nichiforescu, **Școala generală nr. 14, Galați;** Vica Suci, **Școala generală Dumbrava, comuna Vătava, județul Mureș;** Mihaela Barbu, **comuna Popești-Leordeni; Școala generală nr. 106, sector 5, București;** Aurelia Bereschi, **Școala generală Șieu-Cristur, județul Bistrița-Năsăud;** Vasile Cadinoiu, **Liceul Ștefănești, județul Botoșani;** Ovidiu Sperlea, **Școala Honterus, Brașov;** Luminița Ristea, **Școala generală nr. 25, Constanța;** Marius Moraru, **Școala generală nr. 1, Gherla, județul Cluj;** Aurel Manasoiu, **Școala generală Știrbești, comuna Ghioroiu, județul Vîlcea;** Lucia-Angela Nistea, **Școala generală Lunca, județul Mureș;** Mihaela Papazu, **Liceul D. Bolintineanu, București;** Mioara Purnavel, **Școala generală nr. 2, comuna Boldu, județul Buzău;** Viorica Iordache, **Școala generală Corbu, județul Olt;** Ileana Simoniac, **Școala generală nr. 2, comuna Poienile de sub Munte, județul Maramureș;** Doina Hirțan, **Școala generală nr. 1 Războieni, județul Neamț;** Ioan Pavăl, **Școala generală din comuna Dumbrăveni, județul Suceava;** Lucian Coman, **Școala generală, comuna Orbeasca de Jos, județul Teleorman;** Florica Ghițescu, **Școala generală Solduba, județul Satu-Mare;** Nicoleta Cîrmaciu, **Școala generală, sat Crivina, comuna Burila Mare, județul Mehedinți;** CERCUL «REBUS» din **Școala generală, comuna Coșoveni, județul Dolj;** Dan-Sergiu Moroșanu, **Școala generală nr. 2, Pitești, județul Argeș;** Benonia Centea, **Școala generală Fîntînele, județul Sibiu.**

Fiecare dintre cîștigători au obținut cîte un libret de economii cu o depunere inițială de 100 lei și cîte un C.E.C. de economii școlare în valoare de 100 de lei.

Revelionul RACHETEI CUTEZĂTORILOR

FIECARE DINTRE VOI POATE PARTICIPA LA ACEST REVELION, UNIC ÎN FELUL SĂU, PRIN INTERMEDIUL UNUIA SAU AL MAI MULTOR CUPOANE COMPLETE „R.R" APĂRUTE ÎN RACHETA "CUTEZĂTORILOR".

- TOATE CUPOANELE VOR LUA PARTE, ÎN PREZENȚA LUI MINITEHNICUS ȘI A SUTE DE CITITORI, LA PALATUL PIONIERILOR DIN BUCUREȘTI, LA MAREA TOMBOLĂ A REVELIONULUI RACHETEI.
- TOATE CUPOANELE AU ȘANSA DE A CÎȘTIGA MOTORETA „MOBRA", MAGNETOFONUL „TESLA" SAU CHITARA ELECTRICĂ!
- ORICÎTE CUPOANE, COMPLETATE CORECT, POT FI EXPEDIATE ÎN ACELAȘI PLIC PE ADRESA REDACȚIEI NOASTRE PÎNĂ LA DATA DE

24 DECEMBRIE 1970
(DATA POȘTEI)

◆ ◆ ◆

DORESC SĂ CORESPONDEZE

- **Luminița Daniela Szabo,** București, str. Alecu Russo, nr. 22, sector II. Scrima este pasiunea ei cea mare. Ar interesa-o schimbul de corespondență.

  Floretista noastră are vîrsta de 14 ani și 10 luni.

- **Nicu V. Vîrtosu,** comuna Costache Negri, județul Galați. Îl interesează schimbul de corespondență cu constructorii de aero și navo-modele. Nicu posedă o interesantă colecție de timbre (ea numără cîteva sute).

- **Maria Enache,** «Palas — Constanța», str. Mureșului, nr. 57, cartierul C.F.R. Dorește să corespondeze cu fetițe și băieți de vîrsta ei. (Maria este președintă de detașament din clasa a VII-a și... colecționează note de 10).

CUTEZĂTORII SERVICE!

ARHEOLOGIE

Un grup de mici «arheologi» de la Școala generală de 10 ani din satul Homoriciu, comuna Izvor, județul Prahova roagă pionierii și elevii care au aceeași preocupare cu ei, să le scrie urgent pe adresa școlii. Micii noștri «arheologi» au făcut noi descoperiri.

ATENȚIE RADIO-AMATORI

ȘTEFAN GROSS, **str. Morii nr. 1, Orăștie, județul Hunedoara. Oferă un condensator variabil triplu, dorește în schimb un tranzistor EFT-323.**

EXPEDIAȚI SCRISORILE PENTRU CUTEZĂTORII-SERVICE — PE ADRESA REVISTEI NOASTRE, BUCUREȘTI, PIAȚA SCÎNTEII NR. 1, CU MENȚIUNEA «SCRISOARE SERVICE».

PRIMA ZĂPADĂ

Foto: GH. CUCU

CHEMAREA LUI HOREA

3

Scenariu: VLAICU BÂRNA
Desene: TEODOR BOGOI

108

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: PLECAT CU IOBAGII DIN ZARAND SPRE ALBA IULIA SĂ SE SCRIE ÎN REGISTRELE OASTEI GRĂNICEREȘTI, CRIȘAN ESTE URMĂRIT ȘI ATACAT DE DOI VICE-PREFECȚI ÎNSOȚIȚI DE CĂTANE, ÎN SATUL CURECHI. CEI DOI SLUJBAȘI ȘI UNEALTA LOR, GORNICUL CÎRA, SÎNT SPÎNZURAȚI IAR CĂTANELE *DEZARMATE ȘI PUSE PE FUGĂ. CRIȘAN ÎNDEAMNĂ MULȚIMEA SĂ PORNEASCĂ LA PE*DEPSIREA NOBILIMII CARE RIDICASE SABIA ASUPRA EI.

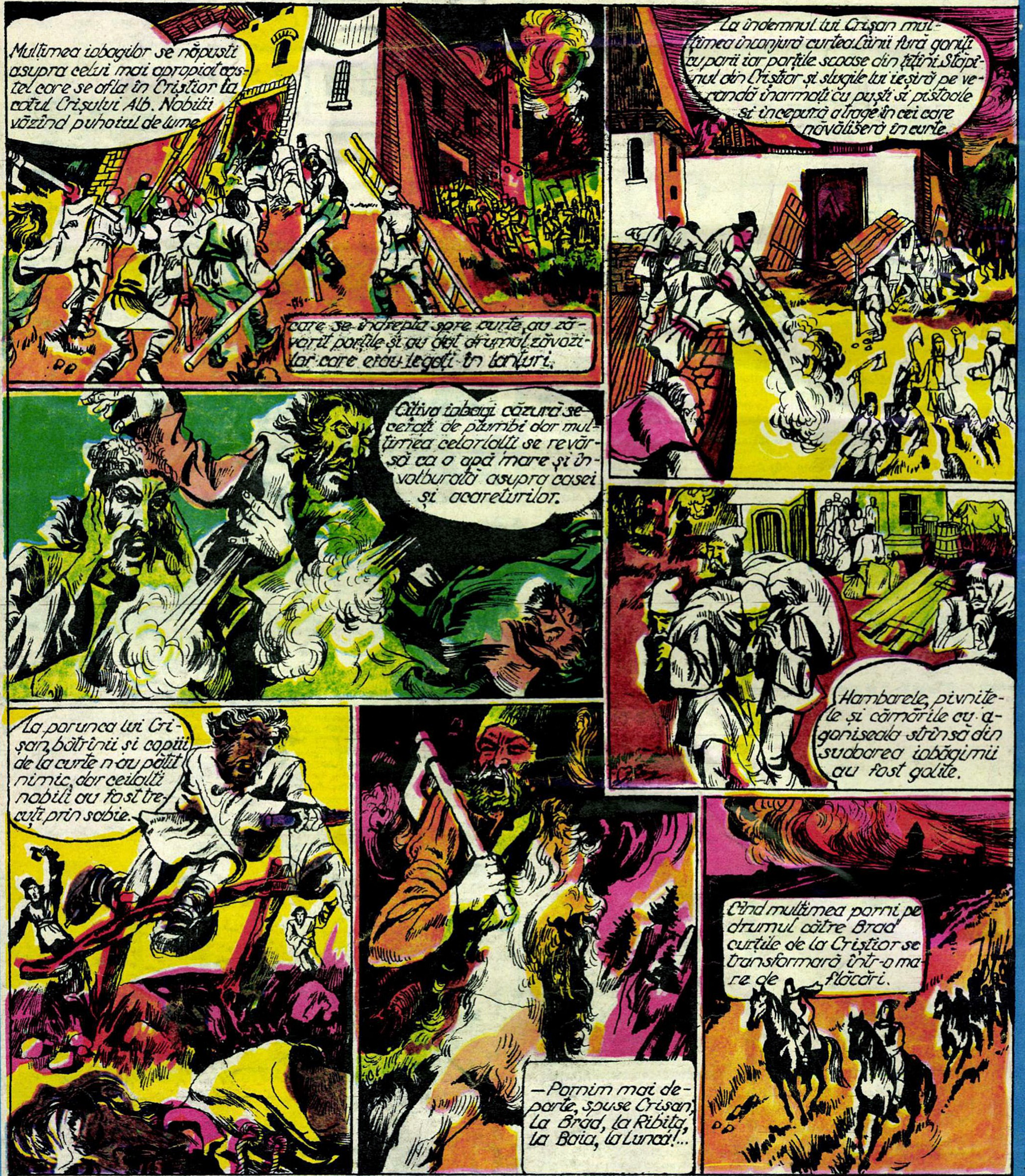
Mulțimea iobagilor se năpusti asupra celui mai apropiat castel care se afla în Cristior la cotul Crișului Alb. Nobilii văzînd puhoiul de lume
care se îndreptă spre curte, au zăvorît porțile și au dat drumul zăvozilor care erau legați în lanțuri.
La îndemnul lui Crișan mulțimea înconjură curtea. Cîinii fură goniți cu parii iar porțile scoase din țîțîni. Stăpînul din Cristior și slugile lui ieșiră pe verandă înarmați cu puști și pistoale și începură a trage în cei care năvăliseră în curte.
Cîțiva iobagi căzură secerați de plumbi dar mulțimea celorlalți se revărsă ca o apă mare și învolburată asupra casei și acareturilor.
Hambarele, pivnițele și cămările cu agoniseala strînsă din sudoarea iobăgimii au fost golite.
La porunca lui Crișan, bătrînii și copiii de la curte n-au pățit nimic, dar ceilalți nobili au fost trecuți prin sabie.
—Pornim mai departe, spuse Crisan, la Brad, la Ribita, la Baia, la Luncă!...
Cînd mulțimea porni pe drumul către Brad curțile de la Cristior se transformară într-o mare de flăcări.

(VA URMA)

Cutezătorii 51
Redactor șef: Mihai Negulescu. Secretar general de redacție: Ovidiu Zotta. Redacția București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Administrația Editura Scînteia. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.
Prezentare artistică: Ofelia Dumitrescu; Tehnoredactor: Lucia Sicomas
ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ.
1 LEU